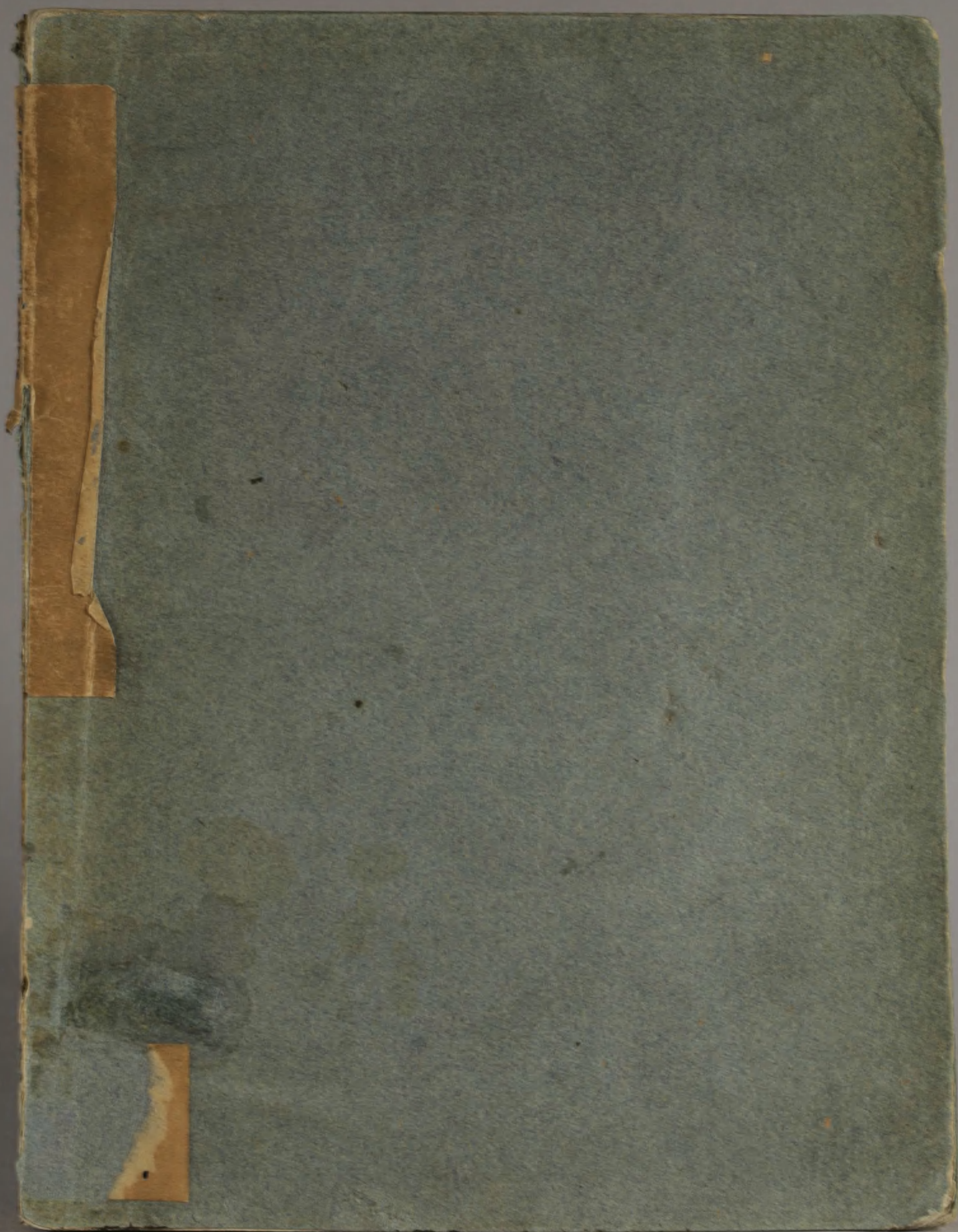

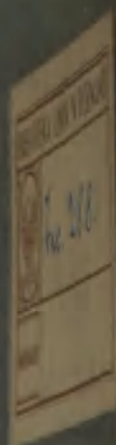
BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU

Inc. 288

INKUNABULY

Phalaris : Enistolae

19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
0

219

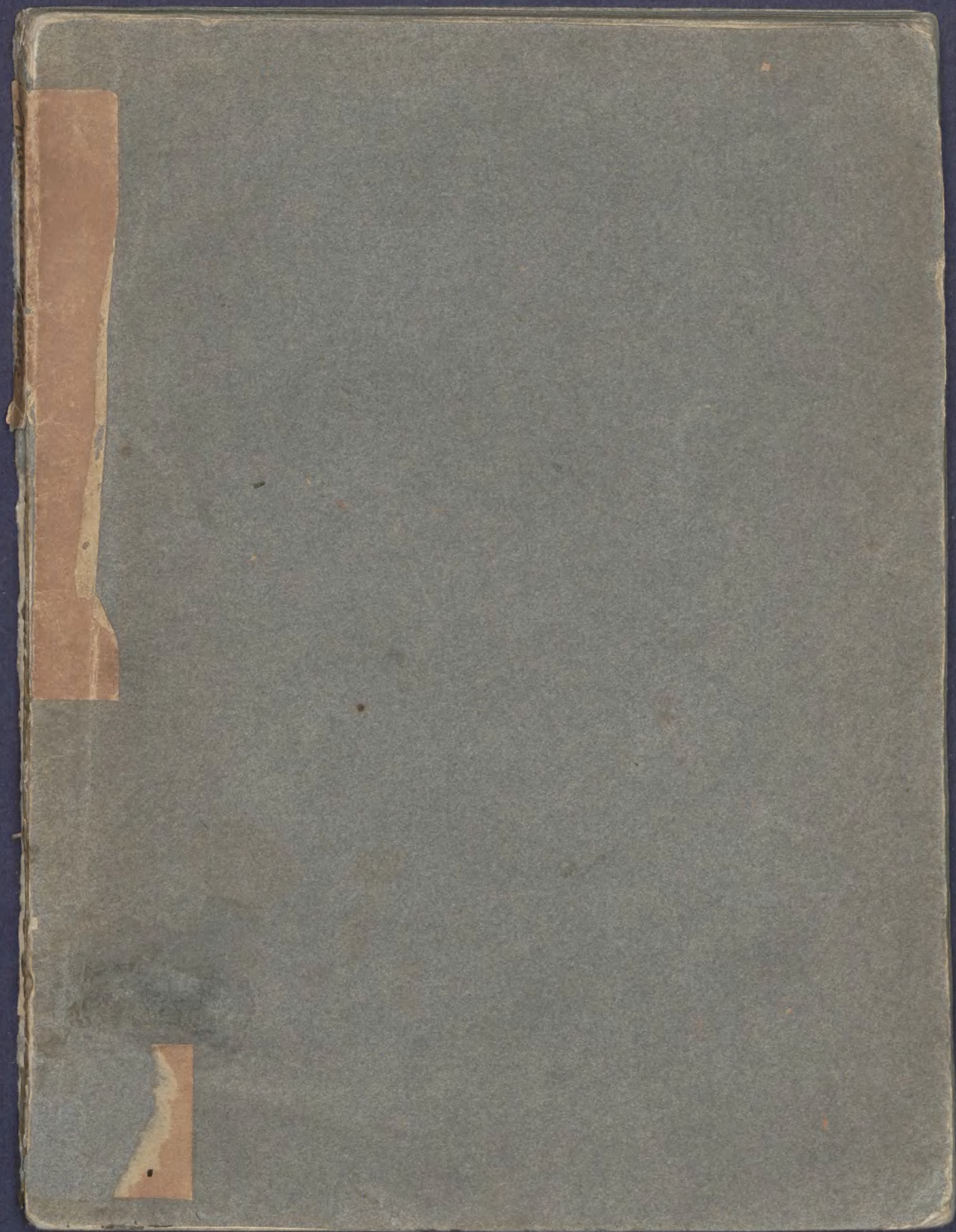
M Francisçi Arbetini in Phalaridis tyranni Agrigentini epi-
stolas Prohemium.

Ellem Malatesta nouelle pnceps illustris: tan-
tam mihi dicendi facultatē dari: ut uel prestan-
tiq: uel Phalaridis nostri epistolis quas nuper
e græco in latinum traductas: et nomini tuo: ut
pollicitus sum dicatas mitto: mea responderet
oratio. Utrū enim assequeretur: nō modo non multitudinis:
sed ne doctarū quidem auriū iudiciū formidaret. Nam ut lau-
des tuas in aliud tempus remittam: neq: enim eiusmodi sunt
quę possint breuī phemio cōplecti: qui ornatus: quę tāta esset
dicendi copia: quę non tuo et maiorū tuorum splendore supera-
retur? Tacebo igitur in p̄sentia antiquissimā Malatestarū
familiam: quę non Flaminie modo in qua felicissimo principa-
tu diu floruit: sed Italię decus atq: ornamentū clarissimū sem-
per extitit. Tacebo maiores tuos: qui etsi p̄stātissimi fuerint
tñ si hanc prouinciā assumerem: tantus mihi recentū laudum
campus pateret: ut nō opus esset antiquiora consecrari. Tace-
bo Pandulphum patrē: karolum et Malatestā patruos: quib?
neq: bellicę rei gloria: neq: l̄rarum: quantū in principib? requi-
rendum est: studijs: nō liberalitate: non ceteris virtutib? sua
tempora p̄stantiorē habuerunt. Qui adeo inter se de virtute
contendisse vident: ut quem p̄feras difficile sit ferre sn̄iam.
Ideoq: omniū iudicio laudantur: ut si quid egregium: si quid
magnificū: si quid principe dignum: maiores natu meminisse
volunt: ex illoz fortiter gestis: acute dictis: prudenter excogita-
tis: exemplū adducant. Accedis tu tantis p̄genitoribus digna
soboles: nulla ex pte laudib? eoz inferior. Cui? ego cum animi
magnitudinē: pietatem: liberalitatē: mores integerrimos: quę
alias ut diri latius p̄sequar: intelligerem: omniū maxime de-
legi: cui? nomini Phalaris n̄ inscriberet. De quo ut ingenue
quod sentio profitear: maxime maiorū nostrorū uel negligen-

211

Ex Biblioth.
Universitatis
Frider. Guil.
Berolin.

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

5309a

Vz 10411

Fl * 12879

Pangen inla kant.

inc 288

1418668

¶ Francisci Arbetini in Phalaridis tyranni Agrigentini epistolas problemium.

Ellem Malatesta nouelle princeps illustris: tantam mihi dicendi facultatē dari: ut uel prestanti: uel Phalaridis nostri epistolis quas nuper e greco in latinum traductas: et nomini tuo: ut pollicitus sum dicatas mitto: mea responderet oratio. Utrū enim assequeretur: nō modo non multitudinis: sed ne doctarū quidem auriū iudiciū formidaret. Nam ut laudes tuas in aliud tempus remittam: neq; enim eiusmodi sunt quę possint breui phemio cōplecti: qui ornatus: quę tāta esset dicendi copia: quę non tuo et maiorū tuorum splendore superaretur: Tacebo igitur in presentia antiquissimā Malatestarū familiam: quę non Flaminie modo in qua felicissimo principatu diu floruit: sed Italię decus atq; ornamentū clarissimū semper extitit. Tacebo maiores tuos: qui etsi prestantissimi fuerint tñ si hanc prouinciā assumerem: tantus mihi recentiu laudum campus pateret: ut nō opus esset antiquiora consecrari. Tacebo Pandulphum patrē: karolum et Malatestā patruos: quib; neq; bellicę rei gloria: neq; līrarum: quantū in principib; requirendum est: studijs: nō liberalitate: non ceteris virtutib; sua tempora prestantiorē habuerunt. Qui adeo inter se de virtute contendisse vident: ut quem p̄feras difficile sit ferre sn̄iam. Adeoq; omniū iudicio laudantur: ut si quid egregium: si quid magnificū: si quid principe dignum: maiores nati meminissee volunt: ex illorū fortiter gestis: acute dictis: prudenter excogitatis: exemplū adducant. Accedis tu tantis pgenitoribus digna soboles: nulla ex pte laudib; eorū inferior. Cui? ego cum animi magnitudinē: pietatem: liberalitatē: mores integerrimos: quę alias ut diri latius psequar: intelligerem: omniū maxime de legi: cui? nomini Phalaris nr̄ inscribere. De quo ut ingenue quod sentio profitear: maxime maiorū nostrorū uel negligē

tiam uel ingratitudinē admiro: qui de tāto ac tam p̄dari in-
genij viro: uel nullā penitus: uel crudelitatis tñ fecerint men-
tionem. Eoq; rem adduxerint: ut eius dūtarat seuitia nota sit
omnibus: animi autē magnitudo: liberalitas: doctrina: ingenij
acumen: penitus fileatur. Sed p̄fecto maligni iudicis est: vno
uel altero vitio acerrime examinato: virtutū merita subticere.
Neq; arbitror adeo Phalarim in eos a quibus insidijs peteba-
tur: q̄ doctos viros in Phalarim fuisse crudeles. Qui hō r vn-
de fuerit nemo latinoꝝ qui sciam meminit. Cicero r Valerius
Maximus crudelitātē eius r cēdem breui attigerūt. Eusebius
Cesariensis tempora quibus tyrannidē apud Agrigentum ex-
ercuit: r ea quidem dubia annotat. Eius autē epistolę longe ma-
gis r conditionis eius r morum p̄ se ferunt testimoniū. Sed
nūquid ei credendum? Ego quidem inter omnia scribendi ge-
nera nullum verius q̄ epistolas existimo. Hypostia omniū iu-
dicio vera cōprobatur. Verū si recte considerabit scriptoꝝ affe-
ctus: amor: odium: metus: r id genus alia quā multa addant:
multa subtrahant nemo asserere dubitabit. Accedit rerum con-
filiōrumq; ignoratio: neq; enim omniū interfuerunt: r res ali-
enas plerūq; scriptitant: de quibus difficile est p̄ter euentus
iudicare: r eas alij aliter se penum ro: ut fere vsu euenit referūt
Epistolas hō est in his simulari multa possunt r dissimulari
veriores tñ esse quis dubitet? Plerūq; enim res nostras scribi
mus: petim?: negamus: arguim?: res nostra agitur: ex quo ma-
xime affectus r cuiusq; mores ostenduntur. Q; si in hoc quoq;
scribendi genere: tum metus: tum cōciliandę amicitie gratia:
tum ut viri boni esse videant nōnulli simulant aliqui: nō eius-
modi Phalarim cōtenderim. Et recte quidem. Perlege quę so-
bas epistolas diligenter: r si illius considerabis ingenij: inue-
nies in Phalaride nullum simulationis argumentū. Inueni-
es maximi animi virum: qui neminē formidet: neminē ad gra-
tiam alloquatur. Inuenies apertę frontis hominē: qui qđ ani-
mo id etiam ore habere videat: qui nullam boni viri opinionē

aucupetur. quippe qui et gloriam et omnium adulationem recuset
atque contemnat. Vis in deos: in patriam: pietatis exemplum: ha-
bes Phalarim: qui et de his pie loquitur: et exul ad restituendam
patriam atque ornandam pecunias elargitur. Vis studiosorum musa-
rumque amatorum: Phalarim intueri: qui Sibelicorum poetam in-
imicissimum captum a se musarum reuerentia seruauerit. Vis libe-
ralitatem: quem Phalaridi prepones. Neque enim quod non accipi-
at: sed quod a se munera non accipiantur: sepe conqueritur. Quis be-
ne de se meritis gratior Phalaride: qui manifesto coniuratio-
nis crimine contra se deprehensum medici sui precibus condona-
uit. Quid: quod pluribus sponte sua pepercit. Nec et huiusmodi
plura quam dignissimo principe in his epistolis facile quis poterit
intueri. Et quod firmissimum est veritatis argumentum: semper si-
bi constat. Neque enim vlla fieri ratione potest: ut simulatio quis-
piam semper eundem tenorem seruet: ne affectu et conscientia uel
inuitus ad animi morbos ostendendos nonnunquam trabatur. Ce-
terum in his epistolis nihil grauius: acutius: pressius: et greco-
rum: et latinorum pace dixerim: in hoc scribendi genere inuenies
Cuius dicendi characterem utinam mea assequi potuisset oratio-
sententias tamen spero me assecutum: quas et prudentia et sapientia
plenas: et ad bene viuendum principibus maxime accommodatas
quis negauerit. Harum igitur cum in manus mihi venisset: ele-
gantiam admiratus: dolui eas duo milia fere annorum nostros
homines latuisse. Quare non arrogancia: neque enim vires meas
ignoro: sed cum qui ingenio et doctrina valent: has nescio qua
ratione adducti: in latinum vertere neglexerunt. Ego et si supra vi-
res onus me subitum intelligere: subij tamen. satius ratus incul-
tiores haberi quam nullas. Crudelitatis autem qua omnes eum accu-
sant: non tantum ipse mihi arrego: ut melius quam ipse se excusare
existinem. Ipse enim suam agit: que quam sit probabilis tua pote-
rit prestantia iudicare. Id tamen dicam: quod ad eius defensionem non
parum facere arbitror: et primis Sicilie tyrannis fuisse Phala-
rim: superbi Tarquini temporibus. Nam et Pythagoram ad quem

Phalaris scribit: eo regnante floruisse: et Linus: et Aulus Gellius: et Eusebius asserunt. Eo tempore Siculi tyrannidis expres peregrino et exuli Cretensem enim et a patria Astipalide exule se ipse testatur: et ei quem paulo ante ne parem quidem habuissent: parere indignabantur. Hinc populorum odium: hinc coniu rationes: hinc Phalaridis metus: et quae de eo feruntur crudelitates emanarunt. Quod licet benignitas tua et morum tuorum praestantia talem cum subditis semper se gesserit: ut nihil quod te charius: nihil tibi magis quam vitam quam felicitatem precentur. uel aliorum principum exemplo quid metus possit non ignoras. Unum praeterea in his epistolis me non parum perturbauit: quod nonnullae ita mendosae sunt: ut nulla possint ratione earum sententia colectari. Nec mirum. cum etiam familiares Ciceronis epistolae: quas frequenter in manibus habemus: librariorum incuria quam mendosissimae inueniantur. Eos ego locos annotaui: conatus tamen in quibusdam non absurdam pro loco ferre sententiam. Quod si quando mihi emendatius exemplar dabit: particulis illis correctis: ad praestantiam tuam mittam. Sed iam Phalarim ipsum audiamus.

Phalaris Alciboo.

Olicetus Messenus quem proditiōis apud ciues tuos infirmulas: morbo me incurabili liberauit: nec ignoro me dolores tibi et lachrymas nunciare. Te autem neque ipse medicus artis inuentor Esculapius cum omnibus dijs sanare unquam potuisset. Aduersam enim corporis valitudinem ars sanat. Animi autem morbo sola mors medetur. quam tu pro multis et magnis sceleribus: non quidem coactis: quorum me arguis: sed voluntarijs grauissimam expectato.

Policleto medico.

Escio quid de te potius admirer Policlete: medicinae facultatem: an morum fidem? Facultas enim aduersam terrarum valitudinem: mores enim tantae cedis praemia vicerunt. Per haec ambo iusticia tua discurrens: duobus me periculis periclitantem: vi scilicet incurabilis morbi: et hostium praemijs li

berauit. Soli nāq; tibi licuit: si morbo perissem: tyrannū vide-
ri interimisse. Sin minus: cum quicqd mibi dederis: id prom-
pto aīo ad salutem acceperim: me interimere: qđ tibi plurimū
ad eiusmodi p̄mia cōsequenda pfuisset. Verū enimuero: no-
luisti precium iniustū iustę laudi p̄ferre. Siquidē fortasse oc-
casio illa temporis ad me interimendū propter morbū iustę ce-
dis cām non habuit. Ego igit̃ q̃ ita mecum egeris cum in tua
essem potestate dignam tanta virtute laudem referre nequeo.
Noc vnū scio eam te assecutū doctrinā: quę deo digna sit: qui
medicinę artem inuenit. Verū tamen cum medicinę 7 fidei lau-
dibus mīi ad te animi mei erga te monumēta: puri auri p̄bia/
las quatuor: crat̄heres argenteos nō nostri artificij duos: po-
culorum t̄beridior̄ paria decem: puellas impollutas viginti:
quingenta milia athicoz. Scripsi p̄terea 7 Leucro: ut in
rerum mearū dispensatione id tibi salarium daret: quod navi-
um gubernatores 7 corporis custodes 7 reliqui centuriones ac-
cipiunt: parua profecto pro tanto beneficio vicem. Sed addat̃
minori meę gratitudini: me confiteri nō habere: quo pacto pro
meritis tibi debita possim persolvere.

Policleto medico.

Iberauī tui gratia Calleschzum: qui mibi tam manifeste
inīdias fecerat: ut non solū eas pfiteretur: sed coniura-
tos etiā indicaret: adderetq; quo loco: 7 qñ: 7 qua rōne me ag-
gressuri essent. Atqui imemoris viri esse videbat̃: hominis sa-
lutem ei denegare: q̃ salutē alijs elargiat̃. Simul etiā reputa-
bam meū esse: talem gratiā referre medico qui me liberauerit.
tum aut̃ longe decentius accipere: qui medicinę princeps es: 7
oēs sanas indigentes. Cognoscat aut̃ suam temeritatē Calles-
chzus: q̃ vitę a te gratiā accipit: quā alij iniuste abstulit: abstu-
lit enim quantū in eo fuit: q̃zuis fortuna nō permiserit.

Messenijs.

Udio vos Policletū medicū vestrū tanq̃ Agrigētinorū
proditorē accusare: q̃ cū me grauissimo morbo laboratē

interimere potuisset: eo me liberauit. ⁊ iusticię eius laudem in iniusticię accusationē vertitis: neq; vos huiusmodi cōfiteri pudet. Ego autē admodū eius artem: sed longe magis eius mores admiro: q̃ cum me tanq̃ morientem suę fidei creditū haberet: non ut tyrannū interemit: sed ut egrotum omni conamine in pristinā restituit valitudinem. Atqui nostris calumnijs ne minimo quidem detrimento affectus est. Mea x̃o in se liberalitate inter Sicularum ditissimos in primis pōt annueneri. Non igitur ignoro: quin ob meā in Policletum liberalitatē omnes Agrigētinorū proditores potius q̃ Phalaridis percussores dici eropetis.

Messenijs.

On ignorabam quin de tripodibus delphicis: ⁊ aureis coronis: ⁊ alijs multis preciosisq; munerib; que dijs vestris recuperatę bonę valitudinis gratia misimus: alterum faceretis. ut scilicet aut ipsis dijs pie offerretis: aut his neglectis inter vos ea partiremini. qđ ipsi fecistis. Simulata nāq; mibi iniuria: ac si nostra qui ea misim? gratia prophana fuerint: in deos sacrilegium cōmisistis. Quid enim refert munera iam dicata: an tm̃ destinata dijs auferre? Utraq; enim illoꝝ non mitentium sunt. Nos igitur gratiā in deos: vos impietate ostendistis. Siquidem ⁊ dantem me: ⁊ vos rapientes nouerunt. Satis autē habeo: ut deorum qui a vobis spoliati sunt iram experti: vos ip̃os scelestos intelligatis. Nam cum ex alijs: tum ex eo qđ missa a nobis munera esse vobis lucro putastis: nihil eorū sceleratū esse confitemini: nisi forsitan ipsi thesauri duplicem sortem habeant. si inter vos distribuuntur: bonā: malā si dijs dicuntur. Pręterea palam vos ip̃os impietatis arguitis. Principes enim decernendę hostilis pecunię causam ad populū referunt: vos autē populus ad principes. ⁊ qđ omnium grauissimū est: deos tanq̃ malos homines: si munera a tyrāno accipiant: perditionis insinulatis. Verū tres qui sententia vestra bene rempub. gerūt: quique nō semel Messanā: quemadmodū Agrigē-

gentum: si quas petierant pecunias/ dedissem: meę ditioni sub
didissent: impune dimittitis. Cuius rei cā est: q̄ eadem estis
qua illi sentētia: neq; libere in huiusmōi auctores animaduer/
tere potestis: cum oēs capiendis muneribus sitis obnoxii. Sed
ne videar munerū gratia hęc dicere: ne minimū quidem hanc
ampli? curā suscipiam. Meritas ꝑo temeritatis vestre penas
dabit is quos violastis: et de me: et de his quę impune i eos ausi
estis. Valete. Valete aut cum duplicem habeat significatōe:
nolim vos ignorare in deteriore partem esse accipiendum.

Megarensibus.

On quorū de ingratitudine vestra: q̄ cum de vobis se/
penumero bene meritis sim: in finium controuersia: quę
mibi cum finitimis erat: falsum cōtra me perhibuistis testimo
nium. Meam aut accuso stultitiā: q̄ a vobis frequenter laceffi
tus: adhuc nō sim factus sapientior. Nam cū nullo vnq̄m tem/
pore nostrorū erga vos beneficiorū memores fueritis: nos tñ ac
si ea nunq̄m obliuioni mādassetis: nostrā erga vos beniuolen
tiam liberalitatemq; semp ostendimus.

Thirseno.

I eos qui necessario iniuste aliquid admiserūt in poste/
rum meritas expectare penas oportet: quemadmodū in
Egestensium concilio es cōcionatus: cum opera ad diuinā pro
uidentiam rettulisti: quęnam spes de teipso habenda est: cum
non ex necessitate: sed sponte tua et consulto in iniqua omnia
prolabaris?

Leusippo.

Ilio tuo propter iuuentā: tibi propter senium parcimus
Quis nullam veniā mereamini. Verum nisi a temeritate
desistatis: neq; illum iuuenta: neq; te senii eripiet: imo eo vos
grauiori supplicio afficiemus: quo maiore venia dignos duxi/
mus.

Cleostrato.

¶ Omodum mibi risu dignū et admiratiōe videt̃: ut quis/
piam admonitionibus tuis melior fieri possit et cōtinen

tior. Quippe qui alios castigari vult omni eum crimine liberū
esse oportet. Tu hō & his quę in alios reprehendis criminibus
& innumeris alijs obnoxius: tanq̃m omnino irreprehensibilis
aliorum errores corripis.

Menaci.

c Tequos tibi paratos ad pugñā misimus: & Leucro ut
pecuniā daret mādauimus. Si qua alia re tibi opus est
ne pigeat ad me scribere. Nihil enim tam magnū a nobis peti/
cris: quin id tibi libenti animo largiamur.

Aglaio.

Desauros nostros quoscūq; nobis deus largitus est ad
fortune mutationes cōdidimus: nō in sinu terre: quem/
admodū admones: sed in amicos qui a nobis dona accipe non
dedignantur. Tu hō neq; in hoc benignū te nobis exhibes: ut
quantū in nobis est: si p̃ncipatu deiciamur: vllā spem habere
possim? Atqui si nō prius: nūc saltem tanq̃m depositū accipi/
as mihi seruandū: & in hoc amici munere fungare. Nulla enim
terre partē fidā nobis ducimus: si vobis amicis optimis tanq̃
pulueri diffidamus: qui si fortunati fueritis: quīs me aduersa
fortuna p̃strauerit: letus tñ nihilominus felicē me existimabo.

Eumelo.

Um neq; videar neq; sit iustū: eū qui prior iniuriā intule/
rit vlcisci: cū primū nos leseris: a nobis postmodū idē expecta.

Derodico.

a Lius iniuria affectus nullam inferenti mineē vltionē:
ut q̃minimū apud illum suspectus habeatur. Ego autē
degeneris viri officium existimo: nescium atq; incautū aggre/
di. Quare cum me leseris vltionē caueas admonéo: ut ante ex/
pectationis metu: tandem ipso supplicio torquearis.

Elipheto.

o Pera tua & his quę misimus & longe maioribus premijs
digna sunt. Nea autē perscrutari nolo. Nihil enim i his
potius q̃m silentium ducimus.

Amphinomo.

Um in viros bonos aliquid consero: non dare mihi: sed accipere ab his potius beneficiū videor. Quare te rogo: ne tanqm dantem me: sed debentem tibi gratiā: eo q̄ quē mihi mus accepisti/ existimes.

Erithiē vxori.

e L mea causa plurimū tibi debere gratiā intelligo: et cōmunis filij quem tibi reliqui Erithia. Mea: q̄ cum patria exularem: vidua permanere/qm cuiuspiam nubere maluisti: cum te plurimi vxorē expeterēt. Filij: qm tu in eo ⁊ matris munere ⁊ patris functa es. Neq; virū alium p Phalaride: neq; filium aliū pro Paurola tibi delegisti. Sed p secundo viro priore contenta es pro alio aut filio quem ex priore cōceperas educare satis duxisti. Perge igit ⁊ viri ⁊ filij gratia in eam quam sponte tua cepisti educationē: vsq; dum pro etate doctus: neq; patris amplius neq; matris indigeat. Hoc ego abs te tāto studio contendo: nō q̄ matri ⁊ huiusmodi maxime in filij beniuolentia diffidam: sed ut pater vnico filio metuens. Poteris aut ex animi tui affectibus/ patrum in filios metu intellecto/ mihi q̄ sic ad te scribam ignoscere.

Paurolę filio.

Arime vtrūq; parentem fili mi amare te decet ⁊ plurimū facere. Filio nāq; ⁊ piū est ⁊ honestū: ut genitorum: et qui in eum tot beneficia cōtulerunt/ recordetur. Q̄ si in altero ab officio desistendū sit: patrem potius qm matrem negligas oportet. Nō enim parua tibi sunt ⁊ patris ⁊ matris in educatione filiorum officia. Sed hec quidem cum eos tulerit: pepererit educauerit: innumeros quoq; alios pro his subit labores. Ille aut cum a matre educatus sit filij ⁊ adultus: nō minus eius se fructum promereri arbitrat̃: cum nihil in eius educatione molestum tulerit. Peculiare aut quoddā ⁊ magis propriū qm ceterę in te matres tua in te habet/ ppter meū exiliū. Ut enī te educaret plurimū laboris perpeffa ē. Amboꝝ curas sola sustinuit.

Tu igitur quę vtriq; parenti officia debes: vni matri/quę oēs pro te labores subit/redde. Paternis nanq; officijs materno amore satisfacies. Nihil ego amplius abs te efflagito: si in eam quā debes pietatem ostenderis: imo et accepisse abs te maiore in modum beneficiū profitebor. Decens enim est si matri gratiam p multis in te officijs retuleris: maximū a patre beneficio rum tuorū initium existimari.

Paurolę filio.

q Uę a patre in filium debent officia tibi prestitim? Paurola. quę hō tu patri debes si quo modo possis/ reddere negligis: rehemēter erras. Audio enim te bonas artes/quo se penumero te accusavi/cōtemnere. Nullum aut aliud abs te peto beneficium: si hoc spreueris. Atqui scias velim eruditionis vtilitatē: si mihi obtemperaueris: nō eum qui gratiā acceperit sed qui dederit/longe maiorem consecuturū.

Erithię vrozī.

I nostre tyrannidis metu Paurolam Agrigentū mittere nō audes: tibi et tanq; mulieri et tanq; matri vnico filio timentī ignoscimus. Sin tanq; sola non mecum eum generis: soli tibi habendū censes: inique causam parentū diiudicas. Rigidissimo enim iure patris filius est: nō matris. humano hō vtriusq; par. Si aut q; aliqui patri filium cesseris: in eius tuū minui arbitraris: quid de eo censendū est: qui ne particeps quidem vnq; fuerit? Equisorem igit te prestititeris: si eū ad me miseris: non serius: sed q̄primū: cum his munerib; ad te rediturum: quę pbalariidis et Erithię filium deceāt: ut si nō mecum/sine me saltem opulenter et laute viuere possitis. Quis enim familiarium gratia vrozē et filio neglectis locupletari cuperet? Ego sane vestri studiosus: ut virum et patrem decet: statui rerum mearū non modicam partem in vobis dilectissimis collocare: et q̄cellerrime quidem: cum aliorum: tum aduentantis senectutis gratia: maxime autē propter morbum qui nuper mihi grauissimus contigit: quippe qui me admonet ut vltimū

vite terminū homini presentem diem semp existimem. Aduentum aut ex Creta Agrigentū: rursū ad te reditū patris benivolentia tutiorem q̄ maternus metus prestabit.

Paurole filio.

Oronam abs te sercentorū aureorum pondo r bonę fortūnę r eius qui misit grā accepimus. Quā nos ea tm̄ die q̄ patrijs dijs pro victoria aduersus Leontinos: vota soluimus coronati. Dono matri tuę Erithię misimus. Neminē enim tam precioso munere q̄ matrē digniorem inuenimus. Utinam tu r decentior nobis r gloriosior corona fias: cum parentū votis: ut te decet / satisfeceris.

Paurole filio.

Um in Himeram necessario venissem: Stheficori filias / cum poemata canerent / audiui. partim quę Stheficorus partim quę ipsę virgines ediderant. Harum ho carmina Stheficori carminibus inferiora. Aliorum aut / si quis ea cōpararet / longe erant elegantiora. Quāobrem r eum qui docuerat r eas quę pręter naturā in tantam venerant eruditionē / felicissimas durimus. Age igitur Paurole: maxime enim hac quoq̄ causa desidero ut doctrine inuigiles: quā tandē sententiā corpus armis: venationibus: alijsq̄ exerceas laborib⁹. Animū aut gręcis litteris disciplinisq̄ incultū relinquis: r quem primū r solum in his exerceri oportuerat. Corporis enim cura est habēda bonę valitudinis uel corroborandorū membrorū gratia: nisi quis in sacris agonibus exerceri velit. Animi ho mores omnes eum intelligere oportet qui in repub. cum dignitate victur⁹ sit: nisi fortasse (quod pleriq̄ accusant) ad tyrannidis cupiditatē aspiras: ac si tibi iure ipso cōueniat. Idcirco vires corporis exerceas tanq̄ tibi ad huiusmodi principatū assequendum necessarias. Verum si recte sapias: ab eo quem principatus penitet sententiam accipies: qui nō sponte sed coact⁹ hāc tibi vitam delegit: qui tyrannidem expertus: tyranno subiectus q̄ tyrannus esse mallet. Ille enim vnū dūtatur tyrannū formidat: alijs incom-

modis liber. Tyrānus autē et qui extrinsecus insidias molitur: et qui se custodiūt timet. Necesse nāq; est ut in formidine et miseria ipsos primū vereat custodes. Quare sapientius accepta cōsulentis patris beniuolētia: equalem te oībus exhibeas. perpetuos ho metus et periculorū sine vlla quiete arbitrium et hostibus et hostiū filiis relinquant. Quod si rerū inexperience et iuuentute pulchrū quiddam et iocundū tyrannidem: et nō potius supremas calamitates existimes: maiorem in modū aberras: et profecto ob eius ignoracionem. Verūtamen deum precare: ut nunq̃ in tyrannice fortunę experientiam venias.

Camarinensibus.

Et in Selliam misi: et ad Leontinos: et ad vos item mittendum existimaui: ut mihi in presentia auxilio essetis. Neq; enim armis neq; equis indigemus neq; viris: quorū vacuā dicitis habere ciuitatē: sed pecunia. Leontini nobis quiq; talenta q̃primū miserūt: Sellij p̃miserūt decē. Vos autē neq; Leontinis tardiores neq; Sellijs min⁹ liberales arduamur.

Lycino.

Non recte in Leontinorū concione me: ac si affuissem tibi: potuissem respondere: interrogasti: quis: vnde: quibusue sim p̃genitoribus. Ego ho quādmōdū me ipsum Phalarim Laodomatis filium: genere Astipalensem: patria erulē: tyrannū Agrigentinoꝝ: multa expertum: et animo in hūc vsq; diem inuicto. Nō secus noui Lycinum cynedam in pueris: in iuuenibus fallacem: in mulieribus adulterum: temerariū in legibus: luxuriosum in voluptatib⁹: segnem in pace: in bello desertorem: qui et tuarum in me concionū: et horum quibus te reprehendo scelerum: mihi penas dabis: si nō citius: at saltē cum Leontini meo in se bello defessi: te mihi captum tradent.

Leontinis.

I meum contra vos bellum solui desideratis: nihil veriti: mihi Lycinum tradite: ut omni ira et indignatione in eum effusa: a meo in ciuitatem vestrā furore desistam. Aibi

enim in eum gratius animaduertemus: q̃ vos omnes cupere
intelligamus.

Leontinis.

Conidam quem res meas exploratū miistis: captum a
me: cum interimere possem liberaui. non ut vobis rem
gratam facerem: sed ne quērerem qui vobis meū cōtra vos bel
li apparatus certo significaret. Etenim ipse sine cruciatu: libe
re mihi vestros contra me apparatus apperuit: vos scilicet om
nium indigos: prēterq̃m famis et formidinis: quibus abunda
re plurimū vos attestatur.

Hieron.

Ogasti me quibus adductus rationibus Leontinos in
agrum quem mihi auferūt: contra me impetū facientes:
victurū me censuerim. Ego hō q̃ iustiorē cām habeam omit
to: quippe qui non solum nō belli auctor: sed propulso illatum.
Voc enim nullus est apud vos momenti: illud autē quod et si
vos dissimuletis: scire tñ vos necesse est. Dicere sane possum
viris fortibus: pecunijs: nauibus: equis: me superaturū. quoz
omniū vos indigi cum eo hoste certatis: qui et horum et fortis
ne opulentissimus est.

Aicophemo.

¶ Vos in Leontinorum concione miserabli cruciatu per
rijsse enumerasti: eos cum nobis insidias tenderent in
teremimus. Tu autē non intelligis cum calamitosum eorū de
fles interitum: non solum his exemplis nobis non moliris in
sidias: sed in Leontinos: quos in bellum contra nos cogis pi
griores reddere: ut in talem hostem iniuste bellum moueant.
Neq̃ enim fieri potest eundem et odio haberi propter crudeli
tatem: et propter mollitiem contemni. Q̃ si ad vota res succe
dant: neq̃ his certaminibus vobis inuidemus: neq̃ contende
re dehortamur.

Timonatti.

¶ Ici bello Leontinos. Ut autē dolori sufficiat nec penit?

absumaris. Non omnia tibi significauis: quemadmodū cum ijs Thauromenitanos ⁊ zacleneses eorum socios superauimus. Neq; q; captiuos talentis centū p ijs acceptis dimisim⁹. Quippe qui nolim te tam felicitis nunciij dolore extincto: in merito videri hominē interimisse.

Samee.

Um mores tuos optimos ⁊ incredibilem erga oēs humanitatem intelligam: cumq; proximorū felicitates pie ⁊ humane proprios dolores ducas: ⁊ calamitates breui ad te scripsi ⁊ causa mea: ⁊ nauali pugna: ⁊ legionibus: ⁊ equestri tandē certamine vicisse: ut hoc nūcio quemadmodū bonum benigniq; virū deceat: perpetuo doleas. ingenioq; ⁊ tam pditis tuis moribus debitas penas luas.

Pithagorē philosopho.

p Halaridis tyrannis a Pithagore philosophia differre plurimū videtur. nihil tñ prohibet: quin rebus etiā sic se habentibus certum: nostri periculū faciamus. Fieri enim potest: ut quę longe distāt in idem redigat cōsuetudo. Nos ex ijs quę de te accepimus: virum te optimū nobis esse persuadem⁹. Tu aut noli adhuc de nobis ferre sententiā. Falsa enī quę de me habetur opinio me offendit. Verum mihi tutus nō est ad te accessus: propter meā qua accusor tyrannidem. Si inermis ⁊ sine satellitibus venirem: capi facile possem. si armatus ⁊ militum munitus presidio: suspectus forem. Tu xō omni liber periculo: ⁊ venire ad me: ⁊ sine metu apud me esse: ⁊ mei periculū facere poteris. Si tanq; tyrannum me spectaueris: priuatū potius q; tyrannū inuenies. Sin ut priuatum: habentē etiam aliud ex necessitate tyranni. huic enim principatū nullo pacto sine crudelitate obtinere possum. Q; si humanitas in tyranni de tuta esse posset: nō aliorum modo gratia: sed hac quoq; tecum esse desidero. Viam nāq; mitiorem tuis aggrediar admonitionibus: si una cum Pithagorē sententiā veritas quoq; mihi certam salutem pollicebitur.

Liboraci.

¶ Trum me ipm tanq̃ obscure scripserim: an te tanq̃ cō/
sulto intelligere nolis/accusem/nescio: Viginti inquam
milia tibi ex ratioibus restant. Si apertius doceri vis: qui te
alia q̃ velis rōne doceant breui a nobis expecta.

Ariphradi.

Emeritas ⁊ iuuentutis inscitia innumeros hoīes perdi
dit: quibus duobus affectibus filium tuū agi non igno
res velim. Qui cū me isdem quos memorauī furorib⁹ ad vin
dictam puocarit: me tñ continui/tibi/non illi ignoscens. Mul
torum enim testimonio incredibilis tua perhibet⁹ humanitas.
idcirco nō putauī ob filij maliciam nihil male meriti patris se
nectam dolore afficiendā. Quippe qui cum vnū dūtarat filiū
habeas: et si omnino malum: alterius tñ successoris inopiā di
ligis. Prauitatem enim filij patris beniuolentia vincit. Verū
nisi iam desinat: tuisq; ⁊ meis pareat admonitionib⁹: nō igno
ret ⁊ tibi ⁊ mihi breui penas daturum. Ne aut malitię pertina
ciam ignoracione excuset: eadem de re ⁊ ad te ⁊ ad illum episto
las misimus.

Aiceneto.

¶ Quod sepe numero patri tuo scripsimus: te monitū faceret
ut a temeritate cessares: effecit forsitan: ut odij tui for
midine id nos rogasse arbitrareris. Ego vō an sic se res habe
at ne scribendū quidem censeo. Atqui cum intelligerem patrē
tuum senem modestissimū: neq; alios habere filios: illius mi
sertus: ⁊ nimie tuę ob etatem audacię parcens: in hunc vsq; di
em te pertuli. Ne aut neq; patris in vnico filio periclitantis se
nectus miseret: neq; tibi consulis: qui ita in peruicacia perstas.
Sed forsitan qm̃ nihil in te grauius animaduertimus: cū ces
sare nolueris: licere tibi existimas: quod neq; longe te potenti
oribus licuit. Quoad igitur tibi optio datur: vtrum cōmodi
us ducas: noli Libinandrū imitari: sed vtili potius inimico:
q̃ peritioso consultore vti velis.

Anthimaco.

Ireddere mutuū potes ⁊ tñ non reddis sponte tua ma-
lus es. Sin qđ reddas non habes: etſi mal⁹ omnino non
ſis: lediſ tñ. Inuoluntaria enim ſi humane conſiderent⁹ venia
digna ſunt. Atqui veniam reddendi dilationē| nō penitus de-
ſperationem eſſe ſcias.

Ariſtomeni.

Oli egre ferre vulnera quę in bello accepimus. grata tñ
mibi eſt tua in me beniuolentia ⁊ humanitas. Verū tan-
tum abeſt: ut ea iniquiore animo feram: etſi parū a morte abſu-
erim: ut etſi diutius me victurū mibi pſuadeam: optaſſem cele-
rius in bello occubiſſe. Quid enim viro generoſo melius: qđ
in virtutis ⁊ victorię cōtentione fortiter vitam finire?

renopiti.

On me perturbāt calumnię neq; opinionēs: quas de me
hoiēs habent qui iniuſte me accuſant: nec vlla alia cau-
ſa: qđ quia euenire intelligo alios natura malos: me aut huius
modi eſſe neceſſitate: quę dijs potentior eſt. Verum hoc inui-
cem differimus: qđ cum mibi principatus gratia plura liceant:
qui ſim profiteor. Vos aut priuati legum formidine: opera ve-
ſtra diſſimulatis.

Cathanijs.

Um ad me ciues veſtri captiui deducerentur: nōnullos
cum omni ſpe decidiffent: quia non admodū vobis eorū
vita curę erat: liberaui. Non qđ mei erga vos odij obliuiſcerer.
maxime nāq; obliuiſus eſſem: ſi minorem ira mea pēnā a vo-
bis accipere ſatis mibi exiſtimarem. Verū cum pro meritis mi-
hi penas dabitis: quot ⁊ quanta in me amiſeritis: vobis com-
memorabuntur.

Cathanijs.

Os fortaſſe ſatis mibi penarum dediſſe de his arbitra-
mini: quę in me ⁊ meos inique egiftis: cum pro triginta
viris impie a vobis combuſtis| quingētos milites| pro ſeptem

direptis talentis: plurimos census amiseritis. Ego &o quę in
hunc vsq; diem passi/ eorum quę passuri estis/ probemiũ fuisse
annũcio: adeo: ut quę nobis fautoribus hostes vobis mala in/
ferent confiteri erubescendũ sit. non tñ contra vos odium me/
um remittam: donec quę mundũ regit providentia: eandem in
eo gubernando seriem psequetur. Indicam aut vobis bellum:
non tam mea q̃ deorum gratia: in quorum manibus ⁊ seruare
omnia ⁊ perdere est. Siquidem diuinã sortem: ut reliqua natu
rę elementa: genus ignis sortitus est: in quem cum in die inno
centes viros proieceritis: nō phalarim: sed qui omnia conspi
catur solem vobis inimicũ comparastis.

Crithophemo.

b Oni amici officium ⁊ tu ⁊ omnes: qui plus equo meam
extollitis fortitudinem/ facitis: cum consilio ⁊ opera no
stra victos a nobis Leontinos predicatis. Certo autē scimus:
quę necessaria fuerunt: nos diligenter providisse. exoptatissi
mam &o victoriam a fortuna confectam. Nihil est enim in hu
manis rebus vir amicissime siue magnũ sit: siue eriguũ: quin
illius nutu agatur.

Polignoto.

c Il donare tibi aliquid in posterũ: ⁊ scribere desinã po
lignote. Cessato autē ⁊ tu a laudibus: quas de me apud
alios predicās. Re enim me accusas: cum mea renuis munera:
verbis me ⁊ laudibus psequaris. Neq; animaduertis sermonē
rerum rimbã a sapientioribus existimatũ.

Aliocho.

Lozari profecto de nobilitate ut de alio quouis bono li
cet. Ego autē virtutem solam nobilitatem scio: cetera om
nia fortunam. Et fieri quidem posset: alius ex ignobilibus pa
rentibus clarus: alius ex claris ignobilis: ipseq; se ipso ⁊ abie
ctissimis ignobilior. Itaq; animi virtutem apud Siracusanos
laudibus prosequi debes: non maiorum mortuã in ignobilib;
successoribus nobilitatem.

Demoteli.

i Gnosco tibi q̄ ita me admoneas. q̄ enim nunq̄ tyrannus fueris tyrāno tyrannidem deponere cōsulis. neq̄ deorum mihi quempiā affers securitatis fideiussorem: cui fortasse fidē habere possem. Te aut̄ dignum censes cui tanta de re acquirere sciam. neq̄ animaduertis fere periculosius esse deponere principatum q̄ occupare. Assumam ita de tyrānide quemadmodū de generatione ⁊ vita sentiendum est. Neq̄ enim homo si fieri posset: ut ante q̄ nasceretur quēnam mala passurus esset/ audiret/ nasci vnq̄ voluisset. Neq̄ priuatus qui tyrānidi studeret si illius intelligeret calamitates: tyrannus potius q̄ priuatus esse vellet. Sic demoteles hominī non nasci ⁊ priuatum q̄ tyrannum esse vtilius intelligo. Q̄ si ante occupatam tyrannidem eius mihi narrasses conditionē: ⁊ hoc mihi tunc dedisses consiliū obtemperassem profecto. Sed cum tyrānus sim ⁊ principatu coactus in multa inciderim: non modo hominū nemo: sed ne deorū quidem potentissimus hāc tyrannidem deponendam mihi persuaderet. Naud enim ignoramus: quibus quantisq̄ nos affectos supplicijs: ab ijs in quos graui⁹ animaduertimus: vitam p̄fecto finire cogeremur.

Epicharmo.

Um ⁊ Demotelis de deponenda tyrannide consiliū: nō ab odio: sed rerum ignoratiōe p̄fectū intelligo. Aggreddi enim tyrannidem appetentis est: desistere aut̄ minime. propter multa quę a tyranno iniuste cōmittuntur. quemadmodū sagittarius cum primū sagittas emisit: nō amplius habet ei⁹ reuocandi potestatem. Q̄ si fieri pōt ut huius tyrannidis tolleretur initium: id facite quęso. Sin nequit: sciatis velim longe minus fieri posse: ut vestri mihi monitus conferre videantur.

Epycharmo.

Ufficiis solus nobis: cum iustos nos arbitraris: et si nemo huiusmodi tuo de me testimonio credat. Unus enim ⁊ talis vir omnis mihi Sicilię norma ⁊ regula est. Lemerariā

aut multitudinem loco solitudinis: nullius hominis habendam censemus: uel ad implendum locum qui solus esset: solitudinis supplementum existimamus. Cui et ignorari: et deteriores quam qui sum? videri: fortasse non est inutile. Sed multos habes tui similes. Dominum enim prestantiam: non numerum reputamus: cum quibus nosti nos et bonos esse et equos. Quod etsi solus esses: satis nos abundare testibus: neque aliorum egere laudibus duceremus.

omnes Hippolitioni.

Aditum tibi ad me ut rogas permitto: nullum autem securitatis tibi iusiurandum datus: sed fides. Quod si verbis meis non credis: nunc profecto me iniuria afficis: non cum mihi accusatus es. Cum enim non ignores neminem me unquam fidem frangisse: ac si de me male sentias: petis iusiurandum. Verum quid refert ad pietatem iusiurandum ne an fides frangatur? Utrumque enim animus confirmat.

Polithymoni.

I accepta ex tuis moribus coniectura mihi non fides: prudentiam meam: non maliciam accusas. Sin ex meis mei ignorantia plurimum aberras. Tantum enim abest ut fidem frangam: ut cum ex animi mei sententia ceteris supra quam liceat credam: ac firmitate fidei pietatem habeant septenumero deceptus sum: mihi igitur sine dolo et fraude filius: nihil a me iniusti perpetieris: sed apud omnes testimonio confirmare poteris: ea fide phalarum esse ut neminem unquam decipiat.

Ricie.

Isdem de rebus quibus filium tuum odio habes qui mores tuos non imitatur: ab omnibus diligitur: ex quo intelligere potes te his omnibus iniustum esse: qui eum amore persequuntur.

Adimantho.

Odio tibi esse cum fratre controversia. Uter vestrum sit peior: cum tu illum: ille contra te peiorem attestatur. Ego autem arbitror uel potius compertum habeo: ceteris hominibus illi: te etiam illo iniquiorem.

Egestensibus.
Olite meos erules recipere. Nemo vnq̃ Phalarim neq̃
in bona neq̃ in mala referenda gratia vicit. Hoc vos ex
Leontinoꝝ ⁊ Melitenſiũ cauſa probe intelligere poteſtis: quo
rum alteris libertatis: Leontinis ſeruitutis auctores fuimus.
His q̃ triremes meas ſubmerſerunt. Melitenſibus do q̃ ſub/
merſas recuperare curauerunt.

Antistheni ⁊ Thetimo.
e r ijs quę miſi muneribus Antisthenes partem: Theoti/
mus nihil accepit. Quā ob rem alteri gratiam habeo: de
altero nil quero. Ille enim cum accepit: meas nō minuit ſa/
cyrates: hic do nullo me damno affectit.

Menedi.
On te peniteat bonũ euafiſſe: ſi vis a paterna iniquita/
te alienus exiſtimari. aliter ſupioris temporis apud Ca/
marinenſes bonā de te opinionē amittes. Simulaſſe enim ali/
quando pbitatem nō re ipſa bonus fuiſſe videberis.

Epistrato.
On ſecus q̃ ad fortunam aliquem ad me ſcribere vider/
is. Ego aut conditionem meam tibi paucis explico
ſcias me a patria infantia orbũ fuiſſe. A iuuentute ſati ini/
quitate patria exulaſſe. Res meas maiori ex pte amiſiſſe. Bar/
baris educatum eſſe moribus. Ex omni terra iniuria affectum
profugiſſe. Neq̃ ſolum ab hoſtibus: ſed ab ijs quos ſum bene/
ficijs proſecutus inſidijs circũueniri: ⁊ tyrannum vitam in ty/
rannide deprecari. Si hoc inquā eſt fortunatum eſſe: fortunari
proſecto ſumus.

Onetori.
e T tu ⁊ omnes amici hoc ſane mihi facietis gratiſſimũ:
ſi nihil de me percontabimini. neq̃ curioſi inquiretis
niſi qđ ipſe voluero. Eiſinodi enim fortuna opprimimur: ut
noſtra cognita conditione: letari magis inimici: q̃ incognita
egre amici ferre poſſint.

Isidoro.
Lionum qui me lacerunt inimicitias ut hortaris libens
obliuiscar. Mortales enim cum simus: immortale (ut aiunt)
odium seruare minime decet. Phrytonis autem aduersum me im-
manitatem: non modo viuus non obliuioni mandabo: sed ne mor-
tuus quidem: quod oibus vita functis euenire consuevit. quip-
pe qui iniquitatem omnium maximam in me molitus est. Siqui-
dem post meum exilium Eritbiam uxorem cum eius nuptiis re-
cusatis me sequi vellet: veneno necauit.

Thrasinori.

Astellum quod tu dum oppugnare reliquisti: excursio:
me a Teucro facta ea celeritate euersum est: ut otius id
captum quam hanc epistolam scriptam scias velim.

Albaridi.

Udio te clarorum virorum consuetudinis gratia et Hyper-
boreis ad nostras usque regiones aduenisse. teque et Pytha-
gorae philosopho: et Ethelicozo poete: et aliis quibusdam Graecorum
praestantissimis congressum: et ab his multa didicisse. Cupere autem
te alios conuenire: qui te quas ignoras historias doceant. Quod si
ab his qui me calumniantur antea persuasus es esse qualem me
predicant: haec facile est dissuadere. Sin veritatem cum ab om-
nibus: tum maxime a sapientibus disquirendam censes: ad me ve-
nias: quemadmodum plerique alij clari viri mecum commoraturus
Ipsa enim noueris experientia suspicetur.

Gorgie.

Eteras epistolarum tuarum particulas recte scriptas: futuri autem
temporis hortationem admodum superflua arbitror. ego
enim neque mortem: neque mortis genus effugio: et sapienter quidem
fatum enim ab hominibus non regitur: et perfecto quicunque huius-
modi perscrutatus: aut bona aut mala futura metuit: eum stul-
tissimum existimo: siue prouideri futura: siue prouisa cauere pos-
se sibi persuadeat. Quod si evitari nequeunt: quam ob rem ea presci-
re annuitur: cum siue sciat siue nesciat sit futurum. Si hoc cum

cognouerint euitari etiā posse ⁊ disponi ⁊ in aliud q̄ p̄uide/
rit trāfferri: ⁊ p̄eius satum meliori mutare dixerit: ego sane nō
arbitror. Dei nāq; hoc opus est: nō hominis. Ceterum si quis
eos meminerit qui Joute filij ferunt: Ecum scilicet Minodem
⁊ Rhadamanthū: ⁊ alios semideos neq; imortales fuisse: neq;
aliter q̄ p̄o sui fari necessitate mortuos: si neq; satū neq; mor/
tem egre tulerit aut formidauerit: minime mihi stultus videt̃.
Maximo igit̃ studio idem in certis rebus tuis sentire animū
inducas: ut nullam illoꝝ curam suscipias: quoꝝ nos nihil sci/
as esse sollicitos.

Thucydides II
Quod iam septemnumero ad te scripsi: et si Pericles uel
quis alius philodemi filiam virginē donā a me acci/
pere impediat: ego nihilomin⁹ elargior: ⁊ parem uel maiore po/
tius laudē assequor. Q̄ cū propter tyrānidē nulla in re cogna/
tis meis sim cōferendus: eis me tñ liberaliter exhibeo. Ad eos
aut̃ q̄ mihi exprobrāt q̄ largitiōibus p̄suadem⁹: hac utimur ex/
cusatione: q̄ quib⁹ liberales sumus: eos p̄ humanitate cogere
nō possumus.

Lacritio
Noniam p̄ huiuscemodi spe nobis tantope timentibus
piculis nos exponi nō oportuerat: nolēbā grauiores exi/
tus expiri. Verū ex quo uirtus tua nostrū uicit timorem: bene
quidem est: ⁊ bono vsus es auspicio: q̄ ⁊ alia tibi vota sint suc/
cessura: nibilo tñ magis: ⁊ si saluus sis p̄fidim⁹: sed quoad inco/
lumis redeas sollicitamur. Quē igit̃ in p̄fectione tua te admo/
nui: eadē cures uelim diligenter: ut posthabito oppido: Lacri/
tum nobis serues incolumē: quem p̄ oībus locis: ciuitatibus:
tyrānidibus: ⁊ ipsa deniq; per deos aīa mihi esse arbitror.

Lacritio
Et tuarum p̄missionū memento Lacrite: et phalaridis
solitudinis curā habeas. Quāta amicoꝝ inopia laborē
vides scribo aut̃ timide: neq; multoꝝ vires formidamus: quip
pe qui longe sunt nostris inferiores: neq; nostroꝝ imbecillita

ti: cum oēs hostes viribus excedam? ne maiori tam studio fortis apparere cōtendas. Neq; egre feras res bellicas: nisi oibus militię munerib; tempori adsis. Memento autē q; depositū tibi te ipsum cum a nobis dimissus es/ cōmisimus: qđ nobis falsuz reddere pmisiisti: id nūc maiorem in modū rogamus: nō ut te et ingenio tuo quicq; indignū facias: quod a Lacrito fieri nequit: sed ut in alijs certaminib; virtutem tuā possis ostendere. Nunc hō etsi te ipso paulo molliorem: in alijs reb; prestantiozem te exhibere poteris.

Lacrito.

Quod filij tui obitum iniquo aīo feras: venia pfecto dignus es et me quidē maxime tui miseret: nec secus a quibus tuoz familiarium casum reputās doleo. Et si in his duriori natura sim: ea scilic; gratia: q; qui imodice aduersis rebus anguntur: eos nihil pficere intelligo. Maximū autē calamitatis tuę debet esse solatium. Primū q; pro patria fortiter in bello filius tuus occubuit. Deinde q; in ipsa victoria pulcherrima eū morte fata honestarūt. Postremo q; nullo turpitudinis genere vita coinquinata: morte proprias virtutes finiuit. Incertum enim est an bonus vitā in deterius cōmutet. Rebus nāq; humanis fortuna maiori ex parte/ nō voluptates dominantur. Qui autē irreprehensibilis moritur: in optimo glorię statu collocatur. Puta igitur ab eo: et q; genueris: et q; educaueris: meritis gratias accepisse: cum ad mortē vsq; in virtute et bonis moribus perseverauerit. Hanc ei vicem redde: ut modice et equo animo eius mortem feras.

Lisidi.

On admiroz quā ob rem neq; patris tui neq; filij simile quicq; habeas Lisides. Nō enim Lisicratis filius: neq; Neoptolomī pater es. qđ et matrem tuā et vxorem multis Siculis affirmasse aiunt: et propterea maximā laudem consecutas. Unū enim et hoc eoz e numero est quę laudem merent;: ut ne mini: maxime his quos nouimus: mentiamur.

Thimoleo.

On peccare merito fortasse et iure ipso dei existimat. peccare hoc et idcirco posthac cautiozem fieri hominis. Qui aut neque cum peccat: neque cum aduersam incidit in fortunam: sibi canet: nescio an alius existimari possit quam omnino malus. Turpissimum igitur est: et adhuc enim propius accedemus: eum qui stultitiae sit factus exemplum: ne sua quidem ipsius calamita te bonum fieri.

Phedino.

Erсуasi sumus iam tertio nullam abs te iniuriam accepisse et si in singulis accusationibus non leui in crimine sis deprehensus sed qualem te esse vellemus: teque erga nos esse decuit: talem arbitrati sumus: et accusationum crimina: eo quod timuimus deprehendere de te veritatem falsa duximus. Certo tamen scias: qui nihil aliquando mali commiserunt: cum illata metuunt crimina eos fortunae iniquitate visos: non iniuria puniri. Cura igitur ne aut mores qui te inimicum arguant aut fortunam exhibeas. Graue aut tibi videatur non id solum: quod cum se penumero a me in singulis iniuriis tuis beneficia acceperis: his ut te decuit non respondisti. Ego enim non finam humanitatem malicia esse infero: sed etiam ne te ipso erga collata in te libenti animo a nobis officia inclementior videaris.

Alcibiades.

Thesippe egre mihi ferre videtur tua apud Siracusanos mora: quippe quae adeo cupide: adeo pudice uxoris munere fungimur: ut testes nos tanquam qui in te graue habeamus imperium: te diutius absentem se non perperuram. Sua praeterea partem implorat: intelligis fortasse quid minetur: et certo facturam scias. Neque enim alienum a se virum existimari potest negligere. Ipsa ut cogere te possim ad reditum arbitror: ego autem illam. Nam neque tam Phalarim quam Thesippem te arbitror formidare. Reddeas igitur: et desiderantibus te redde: siue nos magis: siue illam reuereris: quae profecto digna est quae plurimum ametur.

Dolineſtozi.

Ultra et magna nobis testatur Lacritus: et alij de rebus
marime aut de societate scutorum. Tuo enim et pugnan-
tium viroꝝ studio oppidū captum affirmat: et equos suos tibi
ut videt̃ elargiendos hortatur. Ego vero etsi oīa mea munus a
me acciperes: adhuc timere ne tuo vincerer beneficio. At nunc
cum neq; munera nostra accipias: vinci sane tyrannū a priua-
to cōfiteor. Quod si in p̃sentia tertiā p̃de partem inter milites
diuidendā non acceperis: quā cum mor tibi Lacritus largire-
tur/ recusasti: certo scias seniores nos nō in beneficijs cōferen-
dis: hoc enim in tua nō est potestate: sed in accipiēdis posthac
fieri cogeris.

Polineestori.

m Inuisti nostras minas: cum rursus ut te rogarem non oportuerit. prædā enim ut censuimus partitus es: et periculorum socios premijs honestasti. et recte quidē. delectasti nos et inuicasti: ne quid abs te petere dubitarem? et socios si quā usus uenerit ad pugnam promptiores reddidisti. Quis enim laborum onera nullo proposito premio subire unquam uoluisset? sane nemo qui eorum periculum fecerit. Nec igitur aliorum uel potius utilitatis nostre gratia accepisse: ut scilicet milites: si in posterum hoc nobis opus fuerit: promptiores reddere.

Lifandro.

Reuenimus quę misisti auxilia. prius enim q̃z ad Eudidem venissent hostes conſpicati ſumus. Quare nihil ad pugna vtilitatis abſente cōducto milite cepimus. Ad opinio- nem hoꝝ et laudem plurimū. Ad paucos nāq; bellatores non ad oēs victoria referenda eſt. ſed cum grauioribus noſipſos peri- culis expoſuerimus: maiora premia ſumus aſſecuti.

Erímacbo.

On egre ferimus calumnias neq; habitā de nobis a no-
stris hominibus opinionē: cum videamus oēs eque in-
iuste facere: ut longe iam iustior iniuria q̃ iusticia existimet.

Tantum aut abest: ut opera mea abscondam: ut in his audeā
dicere: alijs quidem natura: mihi deo necessitate contingere ta-
lem esse. Confitemur iniustis nos comoueri affectibus: hoc tñ
alijs quoq; omnibus insitum est. Verū hoc interest: q; nos ty-
ranni nostra freti potestate: quę facimus palam pfitemur: pri-
uati supplicij metu abnegant.

Polistrato.

e Ad alios oēs amicos lrās misimus: ut q; primū Agri-
gentum veniant: et te obsecro ante olympia venias. Uo-
lo enim amicissimor; collegio accite quęadmodū alias res me-
as curare diligentius: et de rebus magnis et grauib; consiliū
capere. nullo tñ vos aut labore aut incōmodo afficiam. Ipse
enim mihi ipse satis ero: sed tñ vestram sequar sententiā: ut si in
principatu prestitero: sepenumero vos et accipere comites: et cō-
plecti possim. Sin fortune iussu deiiciar: vltima accepta saluta-
tione eor; quę gerimus memores valeatis.

Polistrato.

e Go eor; neminem in quos beneficia contuli: neq; tibi:
neq; cuiq; palam fecerim: non enim ut quę a nobis recur-
sas munera accipias: qui accipiunt indicare: neq; ijs qui sine
suspitione accipiūt exprobare licet. Neq; eum non accusandum
censemus: qui aut sua p̄dicat beneficia: aut p̄dicantib; au-
res accomodat. Verū qui p̄ter voluntatem meā vi et iniuste
multa ex rebus meis diripuerunt tu te reputare potes. Atqui
plurimos inuenies qui omni conatu aliena detinere conantur
necessario tandem reddiderunt et belli et armor; metu: nonnulli
iniustissime sed et omniū pessime pro viribus detinere conten-
dentes: iniquas tandē et scelestes pecunias in tot periculis ser-
uare nō potuerunt: quas coactos accipere: restituere oportuit.
Quemnam tu p̄ Iouem imitatus es: ut munera a me accipere
nolueris? Nam excusationes quas simulādo affers: et hac: et in-
numeris alijs rōnibus refelluntur. siquidem ipsi inimici pecu-
nias impias confitentur: nisi hoc intersit: q; illi iniusto rapinę

nomine impietate etiā adiecta vi habere conantur. Tu xō iuste a fideli animo sponte acceperis.

Astiphalensibus.

Ulo me maiori dolore affectum in vita mea psciis mihi sum viri ciues: q̄sq̄ multis et opinatis calibus agitatus. Nullaq̄ maiori letitia: quippe qui neq̄ expers sum voluptatū incredibilem dolorem illa mihi dies attulit: qua patria iniuste pulsus sum: quod quidem etiam cōmerentibus est grauissimū. Letitiam aut̄: cum mei publice recordatī: pro tempore litteris me vestris tanq̄ bene instituto et vestri studioso in vestris vti estis necessitatibus: non tam (ut arbitror) gratia ex decretis quippiā accipiendi: q̄m testimonio q̄ publice quidem / sed iniuste exulauerim: et ut exilij mei auctores argueretis. Neq̄ enim petere ab inuiso gratiā neq̄ accipere quisquā patitur. Sed nō huius temporis est: ut de vobis tanq̄ amicissimis conquerar q̄ superiori tempore nunq̄m me vti sitis: sed ut gratiā habeam qui nūc me vtimini. Vos igitur quę a nobis accipitis dare pfecto videmini: adeo petitionem vestrā in beneficij locū ascribimus: siquidem nō tanta acciperem voluptate quāta dederō. Quid enim patrię amatori pulchrius? Quid gloriosius q̄m videri suis ciuibz benefacere? quod litteris vestris mihi elargitum est. Q̄ xō serius ad vos munera nostra peruenerint q̄m volueritis: neq̄ me: neq̄ vros legatos: sed hiemem et anni tempora accusabitis. Remini studium nostrū defuit: verū in modicis tempestatibus factū est: ut ne sūmis quidem audacijs nauigare licuerit. Q̄ si quę mittimus maris periculis seruabunt gratiam fortune habere nō errabitis. Ceterum ea vobis legati reddent. Eolophus aut̄ cui vna cum ijs profecto ad vos epistolam dedimus: singularū rationem exponet: et quę et quot mittimus significabit: reliqua ex sentētia vtamini. Pecunias xō in patrię restitutionem ornamentūq̄ impēdatis. Neq̄ meis hoc admonitionibus: sed consilio et voluntate vestra faciendū reputetis velim. Nemo enim aliena voluntate bonus vnq̄m fuit

sed sua. At si quod de vobis suspicandū est: qđ ad aliud elargi-
tur: ad aliud abutimini/ non necessarium. Certo scitote nullis
nos munerib? tantopere vituperandos: qđ qui dederit laudan-
dum. Ut enim absurdū est qui patria exulet suis pecunijs eam
ruentem restituere: sic qui eam incolūt cadentē negligere: neq;
alieno quidem sumptu ad eam restituendā contendere. Atqui
si dignum iudicabitis: non solū hęc me vobis misisse munera:
sed etiam populo: civitati: et dijs patrijs. Tunc de consilio ve-
stro maiorē laudem assequimini: qđ qui proprias pecunias mi-
serit. Quis enim ignorat munera dātis esse laudem: recte autē
his vti sapientis? Velim equidem vos virtutis potius qđ libe-
ralitatis nostrę testimoniū accepisse: alterū enim benigni ani-
mi: alterum opulentię fortunę laudem ostendit. Valete.

Atheniensibus.

Enit ad nos faber reſter Perilaus Athenienſes: opera
nobis inſigni admodū arte elaborata afferens: quib? de-
lectati: humane eum accepimus: et dignis muneribus: cum ar-
tis: tum patrię gratia donauimus. Nō multo poſt tempe tbau-
rum naturali ſtatura maiorē fabricatus: Agrigentū perijt. In-
credibili affecti ſumus voluptate: cum officioſum animal et ho-
mini ſociū accepimus. Et proſecto id nobis ſpectaculū regium
et opus laudabile viſum eſt. Nondū enim in eo latentes crucia-
tus oſtenderat. Reſerato autē latere omni crudelitate plenum:
omni morte iniquius ſupplicium apparuit. Tum Perilai arte
laudata: mores puniendos duximus: ſuiq; eum ingenij pericu-
lum ante alios: qm ipſo auctore peiorem inuenimus neminem
facturum merito cenſuimus. Is igitur in tbaurū incluſus: cir-
cum igne ut oſtenderat accenſo: dire artis verum perhibuit te-
ſtimonium. Neq; enim qui cruciaret vidimus: neq; lamentati-
ones audiuiſmus: eiulatus tm̄ intus excitos adminiſtratoꝝ au-
res eſ emugiebat. Verum Athenieſes: cum vos iniquo animo
fabri veſtri interitum ferre: et mihi ſuccenſere audiam: maiorē

in modum admiroz: neq; bacten? id mihi persuadeo. Si enim
q; grauiori supplicio in eum nō animaduertimus nos accusa/
tis: grauius profecto non inuenimus. Sin q; nullum mereret:
mihi sane videmini/cum prę vobis humanitatem feratis/lau/
dare crudelitātē. Siquidem aut vnius hominis opus: aut vni
uersę ciuitatis id esse oportet. Utrum sit: vestro tandem erga
me animo dignoscetur. Nam si iuste Perilaus periit: et nemo
Atheniensiu illius ingenio est: aut moribus: de beneficio nos
accusaretis. Sin iniuria interemptū dicitis: mor profitemini
nihil meliores esse vos Perilao. Ne autē nondum penitet ac
si iniuste egerim: nisi mihi ipsi videbor pręter iustū egisse. At/
qui nemo ius a tyranno requirit. Quod enim ad eius salutem
facit id iustum videtur. Ceterum meā ego cautionem: et princir/
patus munimentum tutissimū abstulisse mihi profiterer: si in/
iuste in Perilaum viderer animaduertisse. Sed mihi persua/
sus: neq; vobis: neq; Gręcorum cuiquam eo illum supplicio in/
iuste affectum videri: quod in alios excogitauerit. Fabrum ve/
strum cum aliorum: tum mea maxime gratia puniendū duri:
liquidem eo munere aliquo me huiusmodi supplicio dignū ar/
bitratus est. Et licz tormentum nobis contra coniurantes in
nos/acerbissimū inuenerit: nostram tñ cautionem in quib? iu/
sti iudices constituimur/cōtempnimus: ipsum dūtaxat ius re/
putauimus. Neq; enim ignorabam si longe etiā peiores impu/
ne dimissem/mihi profuturū. Aoram mansuetudinis nostre
opinionem magis in me insidias concitaturā. Intelligebā hu/
iuscemodi Perilai supplicio vniuscuiusq; in me studium alla/
turum. Videbam forsitan satis mihi futurū ipsa vi propter in
me coniurantiū necessitatem. Horum nos omniū non inemo/
res: posthac cuiusq; laudum indigi: impiū tñ putauimus ho/
minem hominibus huiusmodi mortem excogitantē impunem
dimittere. Idcirco quibus ipse alios nihil in eum iniuste mo/
litos: isdem eum artibus perdere volumus. Et merito sane a
nobis: quos tali munere dignos existimauit: ita mulctat? est.

Fortasse quispiam vestrū Athenienses nostris auditis ratio/
nibus: q̄ h̄s dem cruciatib⁹ quos in alios excogitauerit: auctor/
rem perire oporteat: innumeris me furijs deberi: uel poti⁹ om/
nibus supplicijs vna tñ anima non suffecturū: ⁊ mihi ipsi me/
ritas p̄nas me perscribere arbitrat̄. Verū tamen si omni amo/
to odio iuste rem ipsam reputare volueritis: profecto nō spon/
te n̄ra nos hęc facere: neq; quę fortunę iussu patimur iure per/
peti cognoscetis. Nam cum propter tyrannidē liceat nobis cru/
deles esse: id tñ quin malum sit nō ignoramus. ⁊ q̄ opera no/
stra corrigi nequeant id profecto grauissimū confitemur. Uci/
nam ad ea necessario nō cogeremur: nemo alius p̄e nobis ut
bonus laudari posset. Et quisnam vestrū Athenienses: aut q̄s
alius: insidijs in se deprehensis earum auctores omni vindictę
genere nō prosequeretur? Q̄ cum eiusmodi perilaum inueni/
mus: supplicio duxim⁹ afficiendum. Nec ignoro pessime mihi
consoluisse: sed me consolor q̄ nō sponte mea hęc facio: q̄d ijs
quos vlciscimur non euenit. Equidem sapientissimi indigenę
Athenienses: in hoc ego mores vestros imitatus sum: ille autē
tyrannorū. Iure igitur nō quales natura sum⁹: sed quales nos
ipse effinxerat in se expertus est. Certo tñ sciatis velim: q̄ neq;
ego priuatus perilaus essem: neq; ille tyrannus p̄balaris. Vo/
bis autē non modo ignominiosum est: si iniquo animo illius se/
ratis supplicij: sed si huiusmodi viros perpetiemini. Omnino
enim humanū genus iniuria afficiebat: cum ea excogitaret tor/
menta: sed p̄cipue vos crudelitatis arguēs: peculiare nati/
uorū ciuitatis vestrę mores coinquinabat. Oēs igitur hoc pe/
rilai supplicium laudaturos arbitramur. Digni enim hac sen/
tentia tales ciues: si quis tñ fuerit cui huiusmodi mortis ge/
nus nō placeat: id etiam perilaum ingratū fuisse nō ignoret.

Teleclide.

Uadam ipsius tua sententiā vsus: ad multos ex amicis
verba fecisti: ea forsitan gratia q̄ factum est: ut tui mihi
sermones inferrentur. Q̄ scilicet post artificē thauri perilaum

alios eodem cruciatu interimere non oportuerat: eo q̄ propria mea laus periret. Ego aut̄ illius supplicio mihi laudē nō querō: nec laudis gratia sic in Perilaum animaduerti. neq; cū aliorum supplicia mihi crimini dantur: iniquo animo fero. Mala enim uel bona opinione ultio seiuncta est. Certo tñ scias qm̄ alij in thaurō cruciandi erāt: idcirco in Perilaum animaduertimus. Propterea enim ope munus/nō mortem merebat̄. Equū igitur fuerat illoꝝ causas in Perilaum ⁊ in omnes qui in eius modi fortunā eos venire cogerent referri. Q̄ si nos ab inique stulteq; iudicantibus referet̄: nō egre ferimus quoad iure supplicio affectos: qui a nobis interempti sunt: ostendere poterimus. Siquidem nos a primo quem omniū hominū uel humane potius nature gratia igni absumpsim⁹: exor̄si: itidem de omnibus disquiretis. Atqui si Perilai ⁊ alioꝝ quos alienarū iniuriarum causa puniuimus: suppliciū laudatis: profecto iniuria nos accusatiōibus psequimini: si eos qui perfide capiti nostro insidijs iminēt morte viciscimur. Esem nāq; omniū sane stultissimus: si alioꝝ gratia fontes etiam si mihi benefacerent viciscerer. ego aut̄ qui mihi insidias molunt̄ impune dimitterem ⁊ in alienis rebus infamia suscepta: cum adeo insidiantib⁹ formidolosus videar: mea ipse pericula cōtemnerem. Desine igit̄ ⁊ tibi ⁊ mihi molestus esse.

Riceo.

On videt̄ tibi graue aculeū thaurus: neq; alia que habemus tormenta: ex quo oēm ad illa misericordiā: cum nobiscum purgaturus nō sis: consumperis.

Cleomedonti.

t Ume (ut audio) accusatiōis psecutus: miseros Cleombroti casus deplozare nō desinis. Ego hō te Cleomedon ⁊ longe cetera apud me: ⁊ meli⁹: ⁊ honesti⁹: ⁊ si mihi de me ipso libere loqui licet: addo etiā humanius: q̄ p̄sens fortuna pati videatur: ⁊ disposita ⁊ cōstituta esse. Phalarimq; qui hęc ⁊ gubernat ⁊ ornat: nemine eorū q̄ maxime ī ijs laudant̄ inferiorē.

O:filocho.

¶ Propterea q̃ Pythagoras philosoph⁹ se penumero a me accersitus huc venire noluerit: quemadmodū eum q̃ me am fugeret consuetudinē laudasti: mihi calumniam attulit: q̃ nūc ad me venerit: et quintū iam mensem vna mecū in voluptatibus sit: mihi p̃fecto laudi est. Apud me enim ne breui quidē momento permanisset: nisi mores nostri cōuenissent.

Egesippo.

¶ U fortasse et alij consanguinei: qui egre fertis Clistenis exilium: eum sibi male consuluisse in his quibus patria pulsus est: nūc tandem cognoscitis: cum nullius remedij tempus sit nisi penitentię. Ego aut̃ cum inani gloria maximus in repub. versarer: tum maiorem in modū eius vicem dolebam: et litteris ad eum meis rerum exitū testatus sum. Ipse hō honorum voluptate elatus agebatur: fortunę imemor: et nos nugas et deliramenta scribere: tanq̃ res pub. omnino expertes arbitrabatur: uel potius ac si tyrannidis nostrę gratia nollem⁹ quempiam videre recte rempub. administrantem. Quoad magis q̃ opus fuerit inflatus: suis ipse flatibus prostratus est: suozq̃ nō mediocri detrimento: non Phalarim civilis gubernatiōis propter principatum: sed se ipsum vulgi penitus ignarum cognouit. Eiusmodi nāq̃ vulgus est: ut in calamitates se sequentes alliciat: et principia euentibus nō consentiant. Ego igit̃ et quicumq̃ non omnino stultus est: mallet: ut incerta me multitudine sibilis q̃ honoribus prosequeretur. Odium nāq̃ eius citius q̃ accendatur ̃extinguitur: neq̃ quibus exardescit temporibus valde damnosum est. Eius aut̃ beniuolentię opinio: exilia mores: p̃scriptiones: uel his nihil tolerabilius affert. Per Iouem maximū Egesippe: ut sentimus: sic te alloquimur. Populus omnis temerarius est: demens: desidiosus promptissimus in quodcūq̃ contigerit mutare sententiā: perfidus: incertus: velox: p̃ditor: fraudulentus: voce tñ utilis: et ad iram et laudē facilis. hoc est: ut qui in agenda repub. populo placere annirit̃

honestis pereat contumelijs. Nonnulli tñ adeo insaniunt ⁊ temerario impetu uel ea potius rabie precipites feruntur: ut non tantū filiorum flagrent desiderio: ⁊ nuptijs intenti non libentius vxores conspiciuntur: ⁊ pecuniarū cupidi: non sic eis inuigilent: ⁊ armorum: belli: equorum: olympicorū: agonum gratia studiosi: non tantopere horū singulis delectentur: quantū qui miseram gloriā: inanes honores: ⁊ plausum in suū detrimentū aucupantur. quorū vicem familiares maxime dolere: inimicos vero letitia prosequi oportet. Vos autē Clistenis necessarij eum consolamini: si forsan iniquiore animo res humanas pariatur eiq; ne amplius his se rebus imisceat: ac si maiorem in modū erret/dissuadeatis.

Autonox.

Rgentum tibi nihil post acceptas lras morati misimus.

E. istimauius enim non gratie modo tempus esse/ sed celeritatis. Tria igitur talenta que petisti/ dedimus: ut soluta pro filio mulcta: in patriā ab exilio reuocetur: ne diutius pflugus aberret. Ipsa nāq; experientia plane nouimus qđ calamitosum sit exilium. Ceterum ⁊ alia tria sponte nostra addidimus: ut publicatas possessiones recuperes. In posterum vero Clistenem admoneo: ut a gerenda repub. abstineat: neue amplius his se exerceat negocijs: in quibus publica utilitas: priuatum odium comparat. Et licet suos ipse affectus nequeat moderari: cōsobrini tñ vtatur exemplis: qui reipub. ignoratōne patriā pulsus: ne occupata quidē tyrannide in eam restitutus sum. Neq; adeo iocundum principatū existimo: qđ acerbum exilium. Hęc ego per deos ad vos scribo: nō qđ que munera ad vos misi dolore me afficiāt: sed casus vestros miseratus. Neq; ut nihil amplius vobis elargiar: sed ut me in meliori fortuna vtamini: in qua cum familiares mei me vtentur: his me promptius atq; liberalius exhibebo.

Clisteni.

¶ On quod multi solent: qui cum admonitionibus nihil

profecerint: re cōfecta exprobrāt: id ego facere volui. neq; idcir-
co hanc eplā ad te mittendam arbitratus sum: ut in quo p̄-
ter sententiā aberrasti: cum optimis meis nō obtemperares cō-
filijs: augerem tibi calamitatē. Nihil enim aliud mihi eiusmodi
homines moliri videntur: q̄ consiliū suū maximis extol-
lentes laudibus: qui in aduersam fortunā inciderint accusare
q̄ neq; suam ipsi p̄noziunt vtilitatem: neq; monitoribus paru-
erint. Ego hō cum impendentia tibi mala intelligerē: ne his
opprimereris: familiariter te admonui. Nūc in aduersis rebus
tuis: quē vtinam nunq̄ accidissent: ipse quoq; tecum errasse ⁊
tecum miser esse mihi video. P̄monui ne accideret. Nūc autē
seu casu seu consulto ita se res habuerit: tecum simul dolore af-
ficiunt. Neq; tibi aduersam exprobramus fortunā: sed pro viri-
bus ea ne te opprimeret cōtendimus. Hec cum ad optimā ma-
trem tuam veneris plane cognosces. Tu hō iniqu⁹ es: qui ne
patria quidem pulsus apud nos ut tui amicissimos exiliū sola-
ri voluisti. Quod si alia quauis causa feceris: iniquus sane er-
ga nos fuisti. Sin ad eum qui te reprebenderet: cum p̄monui-
tus mihi nō obtemperaueris: huc te venire puduit: quodāmo-
do tibi gratulor: q̄ tam recte sapias. Quippe: quem p̄teriti er-
roris puduit: in eundē nō amplius plapsurū existimandū est.

Leontidi.

m Ultis vsus es ad Camarinenses rōnibus: ut bellum con-
tra me mouerent. Certo tñ scias non recte te suasisse. nō
enim inanibus verbis quibus nos aggressus es: te vliscemur
sed rebus. quas experti Camarinēses: rursus irati Phalaridis
periculū facere noluerūt: cum suauiorē me amicū experiantur.

Ennensibus.

e Go me vobis libertatis auctorem fuisse arbitror: de ea
tñ non conqueror: etli ingratissimi erga me sitis. Sed ar-
gentum qđ mutuo a me accepistis reddite: quo adeo mihi hoc
tempore opus est: ut per oēm Siciliam pecunias mutuo petitū
miserim. Alij nobis liberalissime mutuarunt. ut Leontini et

Gellij. Alij promiserunt: ut Hyalenses et Phyntienses. Quid igitur per deos animi vobis est: cum tot mutatas pecunias nobis non redditis: cum hi in quos nullum contulimus beneficium sua nobis elargiantur? Quod si illi qui nobis promiserunt audierint sibi nos idcirco graues esse: quod credita non erigimus: numquid amplius quicquam nobis daturos existimatis? Equidem non arbitror: sed secum reputabunt: quod qui sua erigere negligit: negliget etiam soluere creditoribus. His igitur rationibus: mea non mihi reddere pudeat. Quod si hec non profecerint: non ignoretis etiam nos rationem aggressuros: qua iure vos ad soluendum debitum compellemus.

Ennensibus.

cum et tot pecunijs quas mutuo a nobis accepistis: octo dumtaxat talenta: quo maxime tempore pecunijs egebamus: ut nobis solueretis: reliquas vobis elargiti monuimus? At vos neque sic modum ullum seruastis. Quatuor enim talentis ad nos egre missis: reliquum adhuc retinetis. Et per deos non tam iniquo animo huius pecunie: quam largite gratia damnum ferimus. Decisio enim debiti: etsi patiamur quatuor dumtaxat talentorum: ingratitude supra decem detrimentum affert. Vos autem et reddere simul: et habere nobis gratiam iactabitis. Quare nulla de ingratitude vestra bona spes relinquitur: si cum reddendi facultatem habeatis: non tamen redditis. Quod si hac estis sententia: cum a legatis vestris exhaustum erarium et priuatim pecunias vos contulisse audiam: hoc etiam debito vestram libero ciuitatem: uel si placet que accepi reddere paratus sum: modo in rei publice utilitatem: non in eius direptores conferatis. quo fit ut pauperes publice sitis. Quod autem in referenda beneficii gratia statuas mihi erigere pollicemini: nolite queso id contendere. Simul enim cum nostra in vos liberalitate hunc etiam vobis sumptum condonamus.

Ennensibus.

Quoniam largite pecunie penitentia viri Ennenses hanc vobis

epistolam mittim⁹: sed ut firmā a me gratiam ineam: cum iu-
re in Perian drum animaduuerteritis. Nam q³ vere ciuitas pe-
cuniam habuerit/ sed falsa vtatur excusatione: ut ea creditores
priuentur/ iudicio mihi est. Q³ falso furtum adducitis: siquidē
omni penitus ratione abhorret. Eosdem nunc tanq³ pauperes
esse ⁊ pecunijs indigere: nunc aut tanqm diuites multa ex pu-
blicis reb⁹ ad raptos prolcere. Sed aut raptoribus diuites
esse oportet: aut furib⁹ pauperes. Q³ si pecunias publicas tanq³
diuites raptoribus elargimini: creditoribus aut per ciuitatis
gubernatores tanq³ pauperes denegatis: primū quod sane gra-
uius est iniue facitis: cum nemo vobis iniuriā fieri patiatur
Deinde longe iusti⁹ est quod mutuo accepistis persolvere cre-
ditori: cum diripientiū gratia non possitis: q³ Phalaridis no-
mine innumeris suis priuato pecunijs ditescere Perian drum
Itaq³ licet uel pecunijs nostris seruatis propiā mihi habere
gratiam: uel perditis exigi etiam quas donauim⁹.

Heroni.

c Un multa de te ⁊ de contione quam cōtra me ad Leon-
tinos stulte habuisti dicere possim: nolo tñ supfluis uti
verbis: nisi q³ culicem elephas indus nō curat.

Aristheneto.

n On inquo animo senectam fero: neq³ tyrannidis robur
consenuit: sed Phalaris. Tuo aut dolore afficio: cum
mihi tantopere timeas. Fatum nāq³ adueniet: etsi Aristhene-
tus maiorem in modū nostri sollicitudine conficiatur: sed lon-
ge molesta. Satiū est enim pati qui nil veretur: q³ prius si q³
timet: ut poetici quoq³ exemplis ad te scribam.

Melitenisibus.

Ersuaserunt mihi legati vestri: ut vobis pecuniā mutu-
arem: q³uis in presentia assiduis bellis his exhaust⁹ sim
Sed (ut aiunt) ad amicos nulla vtendum est excusatione. Ve-
rum nolite quēso nōnullorum mores sectari: qui cum mutuum

accipiunt honestissimis nominibus: cum exigitur grauissimis
creditores appellant: rem profecto neq; iustā neq; gratam. De
cet enim qui beneficiū accipit eorum qui dederint meminisse:
7 quoad debito se soluerit: eosdem creditores existimare: 7 siue
boni sint tanq; bonis: siue mali tanq; malis id persolvere. Si
quidem 7 bonis moribus p;edito 7 prauis equum est creditum
reddere. Equidem Melitenses: 7 cum mutuū do: 7 cum exigo:
idem ipse sum: 7 mihi ipsi simillim?. Quibus aut datur: ij mo
res pro tempore (ut aiunt) Cimeleotas pro subiecto solo colo
rem mutant. Quippe cum accipiunt: ut bene meritū: ut deumi
creditorum laudant. Cum reposcuntur: in eum: ut tyrannū: ut
impium inuehuntur. Præterea non ignoro longe satius esse cū
amissurus sis pecuniam priuato homini mutuare q̃ ciuitati.
Nam si a priuato abnegatur: inimicum vnū 7 eum imbecillum
tibi comparas. Sin a ciuitate: neq; damnu minus est: 7 pluri
morum odium contrahis. Non tñ hoc vobis crimen scribimus
sed sine suspitione pecunias mittimus. Alijs enim in reb? sem
per vos memores: 7 i cōmercijs 7 negotijs vestris iustissimos
intellerim?. Neq; ignoratis ignominiosius esse plures vni in
iuriam facere: q̃ vnum pluribus. Non enim credibile: ut vnus
multos: sed multi vnū verisimilius contemnant.

Melitensibus.

On laudum vestrarū cōtemptu Melitenses: legatos ve
stros cum his signatis remisimus: sed qñ non sinūt me
mea opera laudari: vos forsitan qualem me videri vultis: talē
apud alios existimari arbitramini. Ego aut non ignoro: quin
ceteri omnes me malum existimāt. Vos ho etsi bonum me du
citis: nequit tñ vestra de me opinio alijs persuadere: sed poti
us ad falsas hominū existimationes vobis essem nocumento:
quandoquidem pessimū hominem: nisi eiusmodi vos quoq;
effetis: nequa q̃ laudaturos omnes predicarent. Quamobrem
cum vos iniuste mali: ego nulla ex parte me ipso dementior.

existimarer: has laudes vestras nō necessarias duximus.

Menefili.

Fortuna tua admodū nos delectauit: cum etli maiore in modum filiū optares: filiam tibi genitā accepimus: quā eo tibi cariorē futurā arbitramur: q̄ loco filij nata est. Solet nāq; filia q̄ mares longe pluris parentes facere. Nostra autē munera tum demū tibi grata esse sensero: cum non modo quę mittimus prompte acceperis: sed etiā si quid qđ nos ignorem? tibi opus erit: nos certiores facies. Plurib? enim iam ⁊ magis preciosis rebus tibi opus est filię gratia.

Elcandro.

Eq; tu: neq; hominū quispiam perterrere verbis fortasse: etli nībil dicam: me dicere arbitraris: sed ne reb? quidem speret. Quippe qui nō ignarus bellicę rei sum: neq; iniuste: neq; supra vires quicq; audeo: ⁊ frequētes ⁊ insperatas temporum mutationes nouimus. Fortune preterea instabilitatem dicere magis possumus q̄ audire. Accedit ad hoc q̄ quantum nemo alijs: cum nobis ipsis: tum deo confidimus: qui nos contra omnī iniurias tuebit: in quo certissima mibi spes est: ut quicūq; mibi insidias moliunt in meā redigam potestatem.

Lysino.

On cessabis ab insania insane Lysine: neq; parces tibi triginta annos natus: quin cum huiusmodi plurib? grauiorē q̄ ferre possis inimicos tibi facere experiaris. sed ⁊ verus in me ⁊ tragedias scribis: ac si dolore me bis afficias. Verū tu omni grauiorē tragediā res caueas.

Cebioni.

Uid tandem nostros mores admirati: ac si grauioribus utamur supplicijs in eos qui nobis insidias moliuntur: his nō partiremini: sed eorum qui cruciantur casibus comploratis: eis nō consulitis: ne Phalarim iniuria afficiant? Longe enim mibi satius esset nō compelli in huiusmodi propulsandę iniurię necessitatem: ⁊ vobis sane cōmodius non uti semper te

meritate. Nam si vestri me mores non lateant: quo pacto in me
cōsuleretis: nisi talem me in supplicijs exhiberem: quo in ma-
xima quoq; formidine his vos exponatis. Nos igitur a crudeli-
tate: si vos prius ab iniuria/cessabimus.

Euthemono.

Ipse in his mentitus es quorum me apud Siracusanos
insimulas: omnia plane cōfiteor. Verum si pari ratiōe et
ego ijs qui me ita ledunt: ut nulla digni sint venia: et vos tam
temere et mihi et vobis insidias moliri parceritis: neq; me quis-
piam tanq̃ nepharium accusaret: neq; vestrum tanq̃ gravissi-
mo affectorum supplicio miseretur.

Cleobulo.

On persuasisti Camarinensibus ut bellum mihi indice-
rent: cum maiorem in modū singulis contionibus anni-
tereris: quippe qui non ignorant rebus ipsis: nō oratorum ver-
bis bellum geri. Quāobrem si vis ut aggrediantur: vtile futu-
rum eis ostendas. Quod si nec hoc quidem pacto morem tibi ges-
serint: mutata sentētia cōtra admoneas: ita fortasse res tibi ad
vota succedet. Ex duobus enim alterum in presentia: aut sen-
tentiam tuā inutilem: aut consultorē nullius rei opinant: ego
ho vtrūq;. Certo tñ scias velim: quē cōtra nos adortus es: nō
inanibus verbis vlciscemur: sed rebꝫ quas experti: non ampli-
us mihi moliti sunt. Quod cum Camarinenses plane sciāt: no-
lunt rursus irati Phalaridis periculū facere: cum suauiore me
amicum experiantur.

Cleodico.

Modum graua cōtra nos supra vires tuas cōsultasti
Cleodice. Unde tibi spes Phalarim posse malo aliquo
afficere: ut rem gratam facias Thracis Cerdonis nepti. vxori
aut Antandri qui dñm suum interemit: ex quo cōtra naturę le-
gem iniuria illata ditatus est. Sed in tantam nō prorumpā in
dignationem: ut scelera tua verbis prosequar. Nam si te quem
vlcisceremur dignū putaremus: non verbis dūtarat: sed re ip̃a

te vlasci. Et quę in nos machinatus es : in caput ⁊ genus tuū
retorquere possemus.

Æoliadę.

n Ibil grauius in te consulere volumus : cum plura in te
bona qm̃ mala inueniamus. Quamobrem hoc vnum ex
melioribus fieri velim : ne me grauiori animi affectu contra te
vti cogas.

Polluci.

a Omirari ex tuis epistolis admodū videris vitę meę mu-
tationem: q̃ cum superiori tempore audentius q̃z tyrani
soleant libere me omnibus crederem: nūc ne necessarijs qui-
dem ad me aditus pateat. Ego autē meticulosior omnes fugere
mibi persuasi. fidem enim nō modo non in alijs: sed ne i amē-
cis quidem firmā inuenimus. Idcirco omnia sūmo labore ex-
pertus: inhabitabilem Libyę solitudinem: ⁊ auia Numidarū
lustra qm̃ cum hominib⁹ vitam agere p̃tulerim. Quippe qui
cum leonibus tutius viuere: ⁊ cum serpentibus somnū capere:
qm̃ cum nostrę etatis hominib⁹ possem. Usq̃ adeo nos ex mul-
tis varijs: frequentibusq̃ fortunę mutationibus periculum
fecimus.

Polluci.

i Onge grauius iniuriam patior: qm̃ puniam Pollux: nō
quemadmodum dixisti ⁊ pati me grauias: ⁊ inferre. Ego
enim eos qui me iniurijs prosequunt⁹ ⁊ bis ⁊ ter venia digna-
tus sum. Nemo tñ eorum est quem primo deprehensum iterum
malum videari pudeat.

Polluci.

U contra nos eorum quos iure interemim⁹ gratia bel-
lum parant: si quam ob rem id faciant audirent: ⁊ plane
intelligerent: essent profecto vltiores appellandi. Tu autē nos
apud Siracusanos accusas: ⁊ vltoris quidē nomen tanqm̃ gra-
uissimū appellas. Causas xō cur penas dederint: quod mari-
me oportuerat: tanqm̃ inexcusabiles nunqm̃ afferre voluisti.

Opus enim erat orator Pollux: et mortē et mortis causas simul ostendere: ut per eas auditorū indignationem contra quos cōtionatus es/vehementius excitares. Quas si te aperire puduit: quo iure earum gratia bellum geratis nō videmus.

Ennensibus.

Egō causam quare iuste vos nō ultus sum: neq; si vlcisci vellem vires mihi deesse video. Sed neq; volūtas deerit si nos nullo pacto reueriti fueritis. Qm̄ sic perditio passioni: q; apud vos cōmoratur visum est: viros quos tertiū iam mensem seruatis in carcere interimetis.

Alicippo.

Uod dona nostra acceperis plurimā tibi habeo gratiā.

Ego autē q; dicebas te Siracusanos timere ne si meas pecunias accipere te intelligerent: grauius in te consulerent: hoc statueram: si eas recusasses: re tanq; acceperis accusare: ut et accipienti tibi et recusanti idem impendisset periculū: uel potius alterum minus: alterū omnino peius. Nam si non accepisses: et ego te accepisse insinulassē: certe accepisse credereris. Sin accepisses: et ego serio nihil me dedisse asseruissem: proculdubio omni absoluereris suspitione.

Aicarcho.

On cogis Camarinenses cōtra me bellum gerere: sed a me superari. Atqui sapientis viri officium est: ante verba rem ipsam: ante rem diligentius quoq; eius exitū considerare. Ipsi iampridem tuas contiones negligunt. te autē non pudet ex tribunali/tua illis oratione grauiorem esse q; mihi contra quem contionaris.

Leontiade.

On hac dūtaxat epistola sed sepenumero iam ad te scripsi: nullā aliam de vroz gratiam te relaturū: si propter nuptias beneficium a nobis accepisse: et gratiā nobis referri arbitraris: qm̄ si eam amaueris. cuius causa affinitas inter nos cōiuncta esse videtur.

Thimosteni.

m Jlitum pars in castello excidat : pars maris incurfus ex-
aggeret: ut estu siccato fertilis campus reddatur. Alter/
utri aut priores opus pfecerint: ijs gratia referatur.

Cleomenide.

m Vnera tibi ⁊ ad corporis exercitationē misimus: olei sci/
licet metretas ducentas: ⁊ frumenti medimnos quadrin/
gentos. Quę aut iuventutis munera sunt : ad filium tuū ⁊ vi/
num ⁊ libenarios seruos: ⁊ Sthesicorū poemata: nisi Siracusano
rum quispiam nouarū rerum gratia hec a tyranno missa : illo
iniquiora audentem ⁊ omnino imbecilliozem: in nostrā ventu/
rum potestatem nō dubito.

Cleomedonti.

Eptem his ⁊ triginta : quos in Camarinensiu contione
contra naturam imanissime conflatos conquereris: vel
lem equidem contentus esse: ⁊ per Iouem desidero: sed video
mibi per quosdā non licere: quin res vltius progrediantur.
Ipse enim nouē ⁊ triginta fieri cogis: cum te ⁊ stultissimū Epi/
thersem illis adijcias. Neq; idem est an vestris me calumnijs
afficiatis: an pessimi meis pareatis vltionibus.

Thimandro.

Uod in presentia Camarinenses exercitum cōtra me ex/
citauerint: illius forte temporis tibi solatiū prebet : quo
magnum leui de causa bellum ut moueant a te persuaderi nō po/
tuerunt. Verum cum spes tua te frustrabitur: tunc p meritis :
nō eorum quę fecisti: sed quę patieris/ dolebis. Quę tñ tibi so/
latij vtilitas? Nam si nos persuasuri fuissetmus: ut veritus es:
non temere forsan nostri formidine egisses. Nunc aut ne in ce/
teris quidem rebus minimo nos dolore affecisti. Te aut neq;
idoneum reddidisti : qui nostris cruciareris supplicijs. Nulla
enim tibi morte opus est: cū tot torquearis calamitatibus: imo
si fieri posset: longius tibi vitę spacium q̃ natura ferat presta/
ri oportet.

Thimandro.

c Ontiones tuę ad Camarinēses Thimander ⁊ multa eo
rum cōmiseratio qui a nobis interempti sunt: inuitū me
per deos compulerunt: ut in thaurū Cleombrotum intruderē.
quippe qui veritus sum: ne si ego a cruciatu desisterem: desiste
res ⁊ tu cōtra me ciuitatem concitare. Libenter enim rem me/
am populo gerendā prebeo: q̃diu tuas perpeti orationes Ca/
marinenses puduerit. Cui⁹ ego cōsilia nō modo in Phalarim:
sed ne in Phalaridis quidē seruulū nullius momenti duxerim
Q̃ si vtile esset Camarinensibus cum Agrigentinis bellū gere
re: non tñ facile persuaderi possent: ut id aggredierent. Nunc
autē bellū omnino ipso consultore grauius: uel potius ipse ora
tor: non parui est ad miserā momēti. Opus tñ esset ut enume/
ratis belli suscipiendi causis: plebem cōtra me excitares: ut ijs
persuasa ciuitate: tu vir bellicosissimus inscribereris. Ultor tā/
tis de rebus surrexit: sed nō vultis. sigillatim enim plures cās
longe tñ alienas ostenditis. Verū si quis his omīssis: cū phas
non videatur: te ipsum perspexerit: grauissime omniū duxerit
puniendum: qui vendita domo: possessionibus: ⁊ si quod i his
paternū tibi erat mancipium: exercitū contra me alijs ⁊ Cama
rinensibus nugas persuades. quod mihi nil aliud q̃ te despe/
rasse significat: ⁊ merito sane. Siquidem multoz maloz causa
fuiſti: ⁊ ciuitatē cogis temeritatē tuā/nō suā sequi sententiā.

Epistrato.

Oli me ad tui vltionem cogere: cum ter iam tibi peperce
rim: neq; te piculis amplius exponas: qm̃ aliena a Pha/
laride misericordia est. quam etsi vos deprecationibus colitis:
nos tñ tyrannica ira vtemur.

Aripheo.

Oli recensere eorum numerū quos in thauro absumpsi/
mus: plures enim sunt si eoz corpora disquiras q̃ nomi
na. Tñ cum eiusmodi essent: sub nostrā venerunt potestatem.
Sed nollemus in tam florenti etate senioz curas subires. Mi

feros enim quicūq; nos leserunt ostendim? Cum autē vitę mutationes videre cupias: iam desinas per deos admonere. nō q̃ quicūq; mali abs te pati verear. neq; enim muliebri manu interficietur Phalaris: sed ne his annumereris qui in tbauro perierunt. Neq; mihi iniuste calumnie pars ad crudelitatem efficiaris cum te vlciscar. Q̃ nisi mihi parueris: tibi forsitan maxime expectandū est: de hac quoq; admonitione penas luere.

Agemorto.

Ensimus tandem Agemorte quo pacto rebus nostris cōsulueris. multis nāq; rationibus nos dolore affecit erimus hic principatus: pro quo stultus ego innumeros labores et pericula sponte mea subiij. Maximū autē malum in eo expertus sum: nisi boni et mansueti viri a nobis beneficia velint accipere. Verum: si cui indigentū aliquid conferim? pessimos eos esse necesse est. Vos enim probi viri nescio qua ratione mea omnia spernamini. quid aliud cause est: q̃ q̃ a nobis beneficia accipere formidatis. Quā ob rem ex tot condiscipulis meis equalib; amicis. nō modo nemo me visum venit: sed ne pollicet̃ quidem pręter Calistenem. quem neq; venturū certe scio. et alijs huiusmodi fortasse vtimur excusationibus: ne munera nostra palā detestari videantur: quorū ut ad me principio venirent: alios morbi: alios parentes: plurimos phibere respub. Te autē nōdum ad me vocatum memini: cum nihil essem p̃secuturus. nec vocarem nūc maxime: cum aduersam valitudinem tuam: et filiōs post meum a patria discessum tibi genitos a Paurola accipiam. et per Iouem tibi congratulor: et affinitatis: et susceptorū liberorū gratia. Quę igitur excusatio tibi relinquitur: ut videaris formidare? Nam cum non inuidiosi ad te munus quale erim tibijs et cantibus totius ciuitatis spectaculo mittendū esset: sed parum auri in tempesta nocte misissem: tanq̃ indignū facinus et scelus reiecasti. Et merito sane. Impij nāq; viri et hominū cede coinquinati ea munera erant. Ab nimii asper erga me et iniquus es Agemorte: addo etiam inhumanus et crudelis

qui nulla infelicitis Phalaridis misericordia mouearis: cū tanta in presentia miseria afficiar. Nam cum ea maxime gratia optassem principatū: ut in amicos clarissimus haberer: dei beneficentia conferam. Sed quod mihi erat omnium futurum solatiū: eo me amici priuatis: neq; erga vos vlla me liberalitate rerum mearum copia vti permittitis. Quo fit: ut cum quę vobis dare volumus munera contemnatis: in tyrannidis adulatores et scurras: quibus dare nollemus: ea conferre necessario cogamur.

Leucro.

Risthomoni tuo ager datus est: et Hippolition vacauit crimine: te vero ut pollicitus es expectamus. Ego bene valeo: si bene valere est multa me aggressum: et plura affecutum: et deterior gratia meliorem etiam penitere.

Leucro.

Philodemi uxorem Cleenetam quam nosti Leucer: cum nuptiarum filię gratia alloqui vellem: negotiis impeditus non potui: quibus te huc vocassem: nisi ea gratia te a Siraculis relinquendū statuisssem. ex quo plane intelligere potes: serio nos de his ad te scribere. Eam igitur adeas: et quinque in dotem talenta genero cui filia nupserit pollicere: non tam muneris quā reddēdi Philodemo debiti gratia. Quod si quispiam roga-
ret: vnde nobis tot Philodemi pecunię sint: nescire te: sed ad me qui acceperim: et eum qui dederit in totum referas: et dare operam: ut Leontes gener accipiat. Venit enim ad nos: et illam uxorem efflagitat. Cui ego omnē operam pollicitus: ad te quāprimū misi. Si potiozem tamen generum inueniret mater: nihilo segnius dotem promittas: neq; contendas. Siquidem non vnus duntaxat Philodemi gener nobis curę est: neq; cum pecuniarum liberalitate largimur et nuptias. Sed noli quęso tam negligenter hoc agere: ac si quinque talenta reddas: sed tanquam accipias. Turpe enim est: data pecunia

male rem gerere: vbi non ea gratia quā sponte dederimus de/
disse videamur. Neq; quicq; tale efficiā: ut dum apud me Phi/
lodemi pecunię fuerint: damnū in filię nuptiis impēse vtilita/
tem mihi attulisse videantur. Nam cum nihil eiusmodi me cō/
misisse viderint: nemo id de me poterit suspicari. Utinam in/
quioribus vbiq; moribus Phalarim clamarent. Ceterū mit/
te nubēti virgini quatuor equales puellas: et muliebres vestes
quas ad te misimus et aureos seraginta: et q̄primū celebrentur
nuptię admoneas. Siquidē in hunc vsq; diem etiam nimium di/
late sunt. Munera prompto et alacri animo mittas ut etiā Pha/
laridis sumptu gratiā assequaris. Et hęc ita se habeant Teu/
cer. In ceteris aut et tanq; virgini et mulieri viro orbe cōsulas:
ut vsus fuerit. Et cum earū desiderio satiffeceris: nuptias cū
matre et magnificas et sumptuosas facito: ne Siracusanoꝝ: aut
puellę cognatorum quispiam felicità nuptiarum die: miserū pro
beato Philodemum appellet: sed aduersam eius fortunam ex/
cuperemus.

Teucro.

p Philodemi peregre nauigatio tui quidem viri: nostri aut
incōparabilis amici: tibi glorię: filię x̄o viginti iam an/
nos domi innuptę infelicitati tedere videt. Nupta enī si post
aliquos annos viro careat: in virtute coroborat. Filia x̄o p̄
ter etatem virgo crimine nō caret. Omnibus nāq; hominibus
turpissimū videtur: et p̄fecto sic est: ut vltra maturos ānos pu/
ella innupta remaneat. Jampridem enim illius vitā quemad/
modum tuā apud virum laudari oportebat. Sed fortasse Phi/
lodemi loco quā et tu et ille genuistis filiam solatiū tibi esse ex/
istimas. Atqui iniquū est mariti desiderio priuare nuptiis fili/
am. Neq; idem est carere viro qui paulopost rediturus sit: et eo
cuius nullam adhuc neq; experiētiā neq; consuetudinem ha/
bueritis cogaris. Ceteris cum naturę legibus neq; obscuris pa/
rentibus: neq; pecuniarū inopia laborētis: nullo pacto tāte in/
felicitatis argumētū perpetiaris: quinq; apud nos talē filię

dorem reliquit cum nauigaret Philodemus: neque quinq; du-
ratat: quippe cum cōmunes sunt Phalaridis pecunię. Quam/
obrem nescio Cleenete quid differas. nihil opus est ad filie nu-
ptias Philodemi aduentu. Quę in eius reditu reiici possunt
nolim? preoccupare. Quę aut ipsa natura inuitis nobis viget:
cum fieri possint ne differamus. Puellę etas moras nostras nō
patitur. forsitan Philodemus his impedit causis: quibus pa-
trem impediri consentaneū est. Quę aut matura viro puella p̄-
ter legem domi desiderat: nulla est excusatio. Neq; in presentia
tam patre ei q̄ marito opus est. Tu hō in his necessitatibus ⁊
fortunis absenti patri: etiā presentem matrem addi existimas
oportere. Non sic inquā: sed si mihi obtemperaueris: ut viro se-
liciter ⁊ filię decori consules. Nam cum alia multa recte absen-
te Philodemo effeceris: hoc vnum p̄ omnibus cōmune bonū
annumerabitur: ⁊ pudicam virginem matrimonio honestaue-
ris. Hostes aut Teucer: cum volueris ⁊ pecunias tibi: ⁊ si quid
aliud ad nuptias necesse fuerit: dabit. Tu hō quę vis iubeas:
⁊ Philodemi ad nuptias reditū optato: non tñ ut in illum pu-
ellę etatem reiicias: ⁊ tuū erga virum desideriu: ut incolumis
sit atq; redeat: ⁊ alia huiusmodi nō minus tui erga ipsum ani-
mi sit testimonium.

Teucro.

p Philodemi filie nuptias ante tuas nobis redditas litte-
ras audiuius. P̄currit enim fama eos etiā qui mul-
ta vtuntur diligentia ad ea quę facta sunt q̄citissime signifi-
candum. Etli e longinquo res gestas nūcia dea perferat: ⁊ nos
non īmerito ei forsitan succensuimus: cum tales nos p̄dicat
uerit: qui cum alioꝝ: tum eius maxime gratia: in tantā damna-
mur crudelitatem. siquidem nos vndiq; malos omnib; procla-
mat. Quo fit ut qui nunq; me viderint neq; experti sint: me ac-
si ad hominū exitium natus sim vituperent. De igitur mee ca-
lamitates sunt: nec alterius cuiuspiam. Edes aut in quibus et
Leontes ⁊ Theano primū coiere: ut nunc habent: in posterum

quoq; habeant permittas. Neq; his Hymeneum laribus amo-
ueas: vbi celebratus est dignum donū ⁊ quod ijs qui accepturi
sunt probetur eas arbitramur. Carissima enim cōiugibus loca
sunt: vbi patria virginitatis vincula soluerunt. Inuidia autē
apud Siracusanos dignior Philodemus q̃ miseratione iudi-
cetur. Et nemo in sūmo felicitatis gradu tam fortunatus: q̃ il-
le in aduersa fortuna ab inuidis existimē. Phalarim autē odio
babeāt omnes. Neq; enim innotium odiū recusamus. Quisq;
autē pro se maxime cupiat: etli dissimulet huiusmodi sibi ami-
cos comparare.

Philodemo.

A magna mihi stultitia versari videris Philodeme: si tot
preces ⁊ vota a nobis p̃ reditu tuo fieri existimas quinq;
talentorum gratia: ne nobis pereant: quę nulla vtilitatis
spe: neq; tuę amicitie gratia dedimus: rem profecto ne vulgo
quidem dignam. Q̃ si omnino vis a te videri dotatam filiam
nihilominus ista tua sunt. Sin negas: addas his totidē: ⁊ de-
cem talēta dotem scribe: ut si placuerit dotis pars Phalaridis
sit pars et Philodemi facultatibus. Theano autē multa ⁊ ma-
gna de me tibi referens mihi gratiam reddit. Quod enim ad-
huc puella a nobis accepit: mater facta testatur.

Cleene ⁊ Theano.

Estram beniuolentiā libenter accipim⁹: cum Phalarim
tanto studio appellare contendatis. meq; tñ fortune etli
nos ipsos defendamus/recusant. Inuenietur enim nomen ip-
sum ab ipso genere nulli reprehensioni accusationiue obnoxiū
Nos autē ob multa ⁊ magna quę acerbissimi fari necessitate in-
uiti egimus/damnamur: ⁊ meum nomen nullam aliā ob cau-
sam graue est: q̃ quia legibus nō obtempero. Lex xō ipse sum
subditis. Quamobrem quam mihi gratiā Phalaridis appella-
tione exhibuistis: eam nunc referatis: ne id nomen impositum
velitis.

Thymerensibus.

Ussimus vobis ut Stbesticorum ad nos: et Cononem: et
Hermocratem ꝑprimū mitteretis. Vos aut eorum loco
Sameam ⁊ Licarcum misistis. Quod si qualem me arbitramini:
talis essem: non ignoro grauissimū aliquid contra vos moliri
me oportuisse: eo quod illos mihi non tradidistis: ⁊ continuo ad
nos ⁊ Stbesticus: ⁊ Conon: ⁊ Hermocrates venissent. Neque
enim Cinedus Conon vobis cure est: Samea: ⁊ Licarco claris-
simis ⁊ vestrum omnium humanissimis viris posthabitis. Verū
ego neque modestos homines: ⁊ qui nullam mihi: neque patrie in-
iuriam intulerint: iniusto afficiēdos supplicio: neque cōmunem
Græcorum legem violandam duximus: etsi vos plurimas ab-
rogaueritis: quibus contra nos tulistis sententiam. Sed quid
opus est hęc verbis explicare: cum ⁊ mihi: ⁊ ad quos scribo pla-
ne nota sint omnia. Atqui neque vos imitatus sum: neque imita-
tor: ego inquam ⁊ homicida ⁊ tot sceleribus obnoxius. Sed re-
misi ad vos legatos vestros: cum mihi ex duobus alterum im-
pune facere licuisset: aut cogere vos ut pro ijs illos ad nos mit-
teretis: aut ijs qui in nostra erant potestate supplicio affectis:
meam in illos iram effundere. Et profecto eo iam res ⁊ iniuste
viuendi necessitates redegistis: ut nihilo nos peiores legatis
vestris interfectis: neque meliores seruatis arbitremini. Confu-
se enim iam res mee sunt ⁊ coinquinate: ⁊ parū nobis momen-
ti ad hominū uel beniuolentiam: uel odium: iuste an iniuste fa-
ciamus: esse intelligimus. Et in hanc vos Thymerenses condi-
tionem: maxime ⁊ viri illi vestri compulistis: ⁊ aliorum quidē
quęcūq; vestri causa passus sum mala: posset venia dari aucto-
ribus: ⁊ præterita obliterari. Verum quod mihi quicūq; iuste fieri
liceat: quę pro meritis pena ab ijs erigi posset: qui auctores fu-
erint. Præterea longe iniustius esset ut quidā nra perirēt iniu-
ria quā si eorū grā in vos grauī? adaduertere cogeremur. Ego tū
Thymereses etsi hęc oīa reputare ⁊ indignarer ⁊ tyrān? haberer

si non quos vellem: at quibus interfectis: nihilominus vos dolore affecissem: eis peperci: et hospitio acceptos ad vos remisisti. Quod si vicissum equi esse volueritis: quae civitati vestrae calamitates pendent: in duos vel tres convertere satius ducetis. At si Conon cuius corpore singuli vestrum turpiter abusi sunt: incolumis servabitur: universae civitatis excidium a nobis expectetis. Totis namque viribus contendemus: ne nihilo nos quam opinemini humaniores experiamini.

Sthelicozo poete.

Vidio te maiorem in modum formidare: cum vires nostras et quae in nos molitus es tecum reputas. Sed admiro quod nunc tandem formides: et non cum primum contra nos agere coepisti: cum ab iniusta ut dicebas tyrannide Hymerenses vendere velles. Cogitabas quae Hymerensibus dicis forsitan fieri posse. Si igitur mortem (ut sapientem decet) contemnebas: quod nunc stulte perturbaris: cum tibi liceat ea quibus tunc expectatis nihilo imbecilliori animo fuisti iam propinquata generose perferre. Sin autem ut timidus es: sic timide te ad id quod perperissurus es supplicium habes: quid stulte eo in me tempore clauderastis: et talem tibi comparasti inimicum: cum sceleratum me et crudelem appellares: et ex carminibus tuis verba in me in contumelia effunderes. Quid autem et musicus poeta dicendi figura et voluntate vitae studiis contraria usus es: cum otiosus vacare musis: neque magis arduas res quam poetam decet aggredi posses. Sed cum pro poeta rempublicae gerere desideres: manet te quae non poetas: neque musicos: sed populares qui supra vires temere audiant: cum ab hostibus capiuntur.

Sthelicozo.

Tyranni sumus Sthelicoze: non Hymerensium: sed Agrigentinorum. Quare tibi ingentes habemus gratias: quod minori mihi adempto principatu: maiorem dedisti. Certo tamen scias: quod tyranni Agrigentini inimicos nostros in Hymera vicisci poterimus.

Stheficoro poetę.

Vidio te Aluntinum et Alexiam pfectum: et nūchs per ciuitatem missis: pecunias et exercitum contra me cogere. Nunq̃ ne igitur Stheficore a reipub. gerēde temeritate cessabis cū adeo senex sis: neq; musarum pudet quarū te studiosum profiteris: eas aut ostendis: cū ihs cōtra meliores viros vtaris. Neq; filiorū miseret: qui iam viri sunt: sed temerarius senex in cogēdis militibus et pecunia sponte tua versaris: cū inimicū illis tam grauem oppositurus sis: qui eos tanq̃ laricem cōcutiam. Ego quidem Albiuorum reditus te scribere et quorundā alioz heroum stultitiā incusare audio. Tu x̃o ut ex Alexia in Hymerā tut? reuertaris nihil curas. Sed scias velim q̃ manēt te et caphareia saxa: et plactę: et caribdis: et nauplia classis: et nullo pacto manus nostras effugies: Non inquā et si quispiam te deus fm̃ ros poetas eripiat.

Hymerensibus.

Thesicorum et Cononem: et Dropidā: Apachinno in Peloponesum pro Corinthijs: ad quos eos mittebatis nauigātes: a nobis captos scitote. Dropidā fortasse vobis remittimus. Cononem q̃primuz interfici iussimus. Stheficor? adhuc saluus est: donec quo eum mortis genere vlcisci velimus: excogitabimus.

Hymerensibus.

Roseto nobis Hymerenses sententiā vestrā plane ostenditis: q̃ se3 nihil interesse arbitramini: pbalarem amicū ne an inimicū habeatis. Deus aut recte effecit: et firmissime ab eo mihi significatū. Cōfido etiā alia mihi ad votū successura. Ceterum ego Cononem: ut ad vos antea scripsi interim q̃primum iussi: cum malum virum: et in ciuitate vestra nulla neq; cognatione neq; affinitate iunctum intelligerem. Dropidam ad vos honoratum remisi: ut decuit. Neq; enim malus est: neq; nos vlla affecit iniuria. De Stheficoro postmodum consultabimus.

Hymerenſibus.

Iberauimus Stbelicorum Hymerenſes: ⁊ quęcūq; con-
tra nos machinatus eſt: nō veſtri gratia: qua ſepius eti-
am periffet: ſed deorum: quibus is curę eſt: ⁊ Hymerenſiū deo-
rum atq; heroum/condonauim⁹. Nihil enim habeo: q̃ illis ac-
cuſem: etſi maiorem in modū de vobis conqueri poſſim. Cete-
rum ipſi ſcitis quęnam contra me adortus ſit Stbelicorus: ſed
puduit ſacrum virum ⁊ ſapientia clarum: ⁊ vere muſis creditū
Cynedo ⁊ ſceleſto Cononī annumerare ⁊ vna interimere. Atq;
vtinam taliū viroꝝ ſatum coercere mihiliceret. Vobis autē
Hymerenſes maiorem in modū conſulimus: ne Stbelicorū in-
grato ⁊ ei non cōſentaneo gerendę reipub. onere diſtrabatis.
Siquidem ab iſis qui Alexiam proſciſcunt accipimus: inuitus
his ſe negotijs implicat: ſed peruiacia veſtra vincitur. Nolite
igitur his in rebus eo vti: quibus nō ſit idoneus: ſed liberum
eſſe ⁊ liꝛę ſuę vacare ſinite. neq; eiꝛumodi inimicos ei compare-
tis: qui non itidem fortasſe cum illo agent. Q̃ ſi omnino opus
eſt qui reipub. curā ſuſcipiat: talem ei pꝛeficiatis: quos cum cę-
perimus: pro vtriꝛuſq; noſtrū volūtate ſine ſupſtitione vlcifca-
mur.

Stbelicoro poetę.

I cum non tui ſed nepotis tui gratia miſimus: dignus
enim adoleſcens eſt de quo ratio habeatur: cum gymni-
cis certaminibus nibilo ſit Ageſilao inferior. Equidē quantū
in nobis eſt ſūmus euaderet velim. Argentū quod a nobis co-
ram accipere noluiſti: niſi in pꝛeſentia acceperis: proditiōis te
apud Hymerenſes inſimulabimus. Et ſi ita cōſtiterit: graui⁹
proſpecto hoc fuerit: q̃ quę ad te primū mittere decreuim⁹. Cę-
terum age Stbelicore hec muſarū ſtudia: quarum gratia ⁊ cla-
rior oĩbus eſ ⁊ admirabilior: ⁊ ama ⁊ cōplectere. Expectabam
in quibus maxime probatus es ſimilis calidiſſimus eſſe.

Stbelicoro poetę.

U de nobis Stbelicore nihil quicq̃m neq; verſibus neq;
alia ratione dicas. Nihil enim mihi potius eſt: q̃ ſi meę

faceantur. De alijs sine inuidia arbitrato tuo loqui poteris: et
dea tibi inspiret. Ciuiles aut curas nostro maxime exemplo fu-
gias: qui cum omniu beatissimi videamur: nobis conscij sumus
quantis afficiamur calamitatibus. Quod si tibi merito ob occupa-
tam sponte nostra tyrannidem hec pati videmur: tibi aut rem
publicam gerenti grauius nihil euenturum arbitraris: reb? no-
stris in presentia omissis: tua plidera diligentius. Nemo enim
pro meliori huiusmodi viuendi ratione suscepta rempublicam
gessit. Verutamen tecum reputa: quenam superiori tempe pas-
sus sis: queue tibi impenderat: nisi talis tibi fuisset inimicus.
Est prestat quidem: et si res ad vota fortunę benignitate succe-
dant: ne omnia ad eius licentiã experiaris. Etenim tu in pre-
sentia neq? Hymerensium tyrannus es: neq? omnibus quem
admodu nos inimicus: sed rempublicam geris: et amicos ut tu
te arbitraris: eos tibi conciliasti: quorum gratia nostras susce-
pisti inimicitias. Equidem si liceret: tui cõiectura accepta: nol-
lem esse tyrannus. Tu tñ quot et quanta ab eis passus sis tecu
reputa. Quod si eum qui a ciuib? suis bona plurima/ nullum aut
malum contumeliã acceperit/ nõ secus ac te ipsum confide-
raueris: certo intelliges virum illu qui ciuili administratione
omissa priuatis reb? vacauerit: maxime fortuna sua delectari.

Stheficoro poetę.

n Oli curare Stheficore Euboli et Eriphandis tui apud
me accusationem: neq? vlllo pacto doleas: q? insidiarum
causas contra nos in te et pulcherrima tua carmina retulerint.
Equidem quod nobis periculũ in Hymera impenderit: tu nos-
sti. Quod aut nihil grauius perpeffi sumus: delectari te magis q̃
illorum gratia dolere oportet: et q? poemata que tibi deę inspi-
rant tantas vires habuerint: et q? nos si quid tibi cure sumus:
seruati sumus incolumes. Que enim composuisti: vi sua plus
q̃ lira patiatur possunt. et Phalaris maior est q̃ qui possit in-
terimi. Nos aut cum maxime periclitaremur: et tyrannu gessu

mus: et familiaritatem seruauimus: neque te quicquam accusamus:
cum in uite periculum: uel in ipsam potius mortem inciderimus.
Neque enim si impijs suis filijs satisfecissent: id probasset Sthe-
siconus. Tu forsitan diuinis tuis carminibus tyranni cædem lau-
daret rationes tyrannij cædem improbamus laudibus persecutus es: neque non si quis tuas improbamus: sed Phalaridis: ho-
minem interimere: hoc est non tyrannum: siquidem ut nostri non
sum auctor iniuriarum: sed propellator. Neque Dropidas neque illi
us probatus uir: sed neque nostri ipse liberator. Jupiter tute in
templo cum Eubelo et Eriphanto uiris iniquissimis permane-
re posset: in quibus iustus factus sum et procul a tyrannide. Cy-
nedus autem Cono et Theagoras qui cædem nobis machinati sunt
necnon Amithidas et Pericles: et alij eiusmodi iustissima ultio-
nis lege perierunt: quos etsi non tanta mihi ris esset modo ul-
tus mori non recusarem. Dicant me homicidam impium: sceleratum
tyrannum: multis et magnis sceleribus cõtaminatũ: neque
si quid grauius in mentem venit mihi parcant. Nam apud bonos
uiros vituperari mihi videretur: si sceleratissimi homines
me laudarent. Quorum alios in thaurum coniectos cremaui-
mus. Alios cruci affiximus: cum opus esset: ut de se reliquis spe-
ctaculum atque exemplũ præberent: ne quid cõtra nos molirentur.
Alijs oculos effodimus. Alij mutilatis membris rota versati
sunt. Alijs capita pelle nudauimus. Hi omnes iniuste in nos ma-
chinati: iure ipso crudelissimam mortem luerunt. Et cõtra quos
tyrannos nos esse confitemur: neque negamus ad malorum ultio-
nem tyrannidem desiderare: neque in eos crudeles inhumanique
esse delistimus. Erga bonos autem tales sumus: quales ante tyrannidem.
Nolim putes Sthelicoze: cum poemata in tyrannum scribis: te in Phalarim scribere: sed prompto animo deos cõplecteres:
nihil nos reuerit: neque quicquam quod in mentem venit reijcias. Aero enim Phalarim præter factum: quod ab ineunte etate etsi ratum car-
mina cõticeant: in nos habemus interficiet. Id cum necessario

venerit: quodcumque nolet tantum debitu[m] accipiemus. Verum
Eubolo et ceteris homicidis: cum inuitis fatis nobis insidias
molirentur: meritum retulimus gratiam: non eam que lege ho-
minibus qui tyranni cede inanem gloriam aucupantur: sed que
a tyranno omni lege potentiores referri conveniat. Palis enim
pectorum tenuis coram Hymerensibus affixi: et alijs affecti sup-
plicijs in cruciatu pernoctarunt. Tu vero ad multos annos feli-
citer viuas: nec eiusmodi quicquam perpetreris oro. Tua namque in-
sticia hoc tibi euenturum pollicetur: neque unquam Phalarim in ne-
cessitatem adducas: ut talem in te experiaris. Curę autem tibi sint
musarum gloriosissimi labores: quos ad me queso mittas: ut pre-
sentibus nos leuent sollicitudinibus.

Androchi.

Ego quidem consulto litteras ad Sthesicorum misi: nihilo
me iniquiore animo Euboli in eum tulisse calumni-
as. Et tu hoc mihi dato beneficium: ut fideiussorem te exhibe-
as nihil eum contra me machinatum me mihi persuasisse. Potius
enim neque illos quidem primum quas confessi sunt insidijs:
quod Stthesicori poematis gratia: et non suapte malicia me adori-
tos existimabo.

Aristholocho.

Idcirco contra me tragedias scribere induceris: quod ca-
ptum a me Sthesicorum dignum quem liberarem existima-
ui: ac si in omnes poetas humanissimum me exhibeam: longe a ve-
ritate aberras. Non enim pari ratione poetas: sed bonos poe-
tas: neque inimicos: sed generosi animi inimicos probamus. Tu
autem cum poeta quidem malus sis: inimicus vero ignavus: et ani-
mi vi et poetica facultate Stthesicoro te equiparas. Sed quod ego
interesse censeam: quod primum cognosces: non eorum gratia que
contra nos scribis. Siquidem admodum degeneris animi essem
si fabulas tuas curarem. Sed quoniam cum tam malus et ini-
quus sis: et poeta: pari te honore et Stthesicorum dignum arbi-
traris. Vale.

Stheflicoro poetę.

Iocodes Siracusanus: non ignoras fortasse quem dico: nam propter familie nobilitate nō is est qui possit ignorari a Stheflicoro: vxoris sue obitu graui ⁊ imodico dolore luctuq; prosequitur: nec inmerito. Euenit enim ut eandem ⁊ sororis ex matre filiam haberet ⁊ vxorem. Is inquā Nicocles: cum mutuū inter nos amorem intelligeret: Cleonicum fratrem ad me misit: qui me suo nomine peteret: ut te orarem: vxorem suā tuis versibus cōmendares. Et enim ut a Siracusanis accepimus: qui cum reliquas virtutes: tum incredibilem eius pudiciam testantur: nō indigna est quę ore tuo laudetur. Nam et si cauendum sit in nostrę etatis homines quicūq; laudis scribere ne poesis venalis videatur: litq; ⁊ fidele officium: neq; sententia nostra improbandum: noli tñ tui egre animi consuetudine abiecta: meas preces contemnere. Ad enim decet petentē Phalarim negligi a Stheflicoro: non q̃ aliquo meo in te officio debeas: sed q̃ habitam de te erga nos opinionem confirmari potestulam. Da igitur prompto animo ingenio tuo dignum beneficium: quod mihi ipsi es flagito: accipiam autē in amicū. Reliquum est: ut ad gratiam Cleatisthem Siracusanam genere: Echecratide filiam: Nicoclis ut diximus ⁊ sororis filiam ⁊ vxorem: ⁊ matrimonio iunctam anno septodecimo: trigesimo vitam functam morbo: duob; relictis filiis adnotes. Capita subiectę materie hec sunt. Inspirent autē tibi in his versibus quę tecum semper sunt deę: ⁊ tuū sacrum ⁊ gloriofum caput musę eroneę cognatio: cum alijs laudib;: tum his quas ad te in Claristeni misimus.

Nicocli.

Isimus ad Stheflicorum quemadmodū super elegia rogasti: ⁊ argumētū ei exposuimus ut oportuit. Is libens mihi pro ingenio suo se facturum pmisit. Forsitan enim existimauit sapientiā suam meroris tibi solatium allaturā. Hic autē dolor difficilis consolatu est: ⁊ q̃ ut verbis leuari possit graui

ior. Nam cum duplicis necessitudinis nomine deuinceris: de
vtrōq; doles: sororis scilicet filia: et vxore carissima: forma qui
dem egregia: pudicitia ho tanta: ut nulli post se mulieri secun
dum reliquerit locū. Quare perturbato aīo et omni spe amis
sa: nunq̃m lachrymas remittis: et vix tue consulis saluti. Et qui
nō grauius res humane ferende sunt q̃m possit animus tolera
re. Necq; virtute dignū effeceris: si meroze dispereas: et calami
tate miserabili rictum te profitearis. Verum age Nicocles pau
lisper dolore remisso: miseram hominū vitam considera: et que
nostra sit conditio. Singuli ad innumeras nascimur miseras
et cum vita defungimur: tum miseri esse dē sinimus. Iocundā
autē hanc vitam ducimus: eo q̃ nihil morte grauius opinamur
ut etiam qui ante nos moriunt̃ misereamur: cum minime nos
lateat: non multo post idem nobis iter necessario conficiendū
neq; potius eorum gratia q̃m nostra lachrymas effundendas.
Quinsecmodi est humana conditio Nicocles: et ad hūc exitum
omnes viuimus. Nec est rerum omniū que imperiosius huma
no generi dominet̃. Idem fatum mortalium omniū est: et a ne
mine mutari potest. Videsne me tyrannū quem omnes homi
nes violentissimū arbitrantur: etsi me omnes violentiorē pre
dicarent: mortem t̃m nulla ratione superare: neq; quicq̃m gra
uius in eam animaduertere possem: sed ei cēdam: cum vltim⁹
dies vite aduenerit. Atq; vtinā ad hoc etiam assecuti essemus
principatū: non ut me ipsum a morte vendicarem. Nam fortas
se ante prestatā diem morte dignos nos quispiā dixerit: neq;
nos tradicimus: sed ut ab ijs qui et virtute et moribus q̃m lon
gissima vita digni sunt fatalem arcerem⁹ necessitatē. Verum
cum illa in nos/nō nos in illam tyrannidē exerceamus: equo
aīo ferendum est: non ea t̃m ratione: q̃ nihil luctu nostro pu
cere possum⁹: sed q̃ illius animā: si te tāto dolore torqueri sen
serit doliturā in morte credibile ē: cū te et vita plurimū delecta
uerit: et que tibi grata erāt incredibili letitia p̃secuta sit. Necq;

etiam si illi aīo non sit hanc vitam in q̃m hunc exitum p̃cedit

per Iouem tibi soli: q̄ tali vrozē priuatus sis: sed ⁊ illi q̄ tali vi
ro egre ferendum est. Q̄ igitur neq̄ primus neq̄ solus in hec
mala incideris: humana tibi equo animo toleranda persuade/
as: si non meo exemplo: qui multis ⁊ varijs calamitatibus agi/
tatus promptissimo animo mortē expecto: at saltem propter na/
ture equalitatē: quippe quē omnibus cōmunis sit: q̄uis a ple/
risq̄ maiorem in modū formidetur. Qui autē eam non iniquo
re animo ferunt: hi tranquilliorē vitā fruuntur.

Stheficoro poetę.

Quod carmina pro Clearisthe edideris: magna tibi ⁊ im/
mortalis gratia habetur. Promptū enim precibus meis
te exhibuisti: ⁊ singulis argumentis incredibili artificio te ac/
comodasti: ⁊ carminis tui elegantia maiorem in modū proba/
ta est: non mihi dūtaxat: me enim omnia Stheficori eque dele/
ctant: sed compluribus Agrigentinozū vna audientibus. Ex/
tabunt autē non apud eos tm̄ qui ea audierunt: ⁊ qui in presen/
tia sunt homines: sed in omniū qui post nos futuri sunt me/
morā. Gratiam igit̄ pro his versibus tibi ut dixi debeo. Ne o/
nāq̄ hortatu ⁊ huius etatis ⁊ futuris hominibus: tales musa/
rum cantus largitus es. De me autē quod per epistolam tuam
significasti: per hospitale Iouem: per cōmunes lares nihil neq̄
ut pessimus sim: neq̄ ut bonus: in poemate tuo memineris.
Mea siquidem fortuna sit: ut aures a nomine meo abhorreant.
Scribatur Phalaris in ipso Stheficoro: siue melior q̄ hominū
opinio ferat: siue contra habeatur.

Pelopide.

Quod me rogabas ad Stheficorum nullo pacto scribere:
neq̄ si scriberem mihi morem gereret: ut in quēpiā vi/
ta functum carmen ederet: satis gratiē ab eo accepisse mihi vi/
deor: q̄ in Alciodis vrozem carmen fecerit. Tu igitur quid vis
a nobis optato: quod nō in aliena: sed in nostra sit potestate.

Filiabus Stheficori.

Erois vestre filię quamnam aptiorē vobis consolatio/
nem quispiā afferat q̄ virtutem parentis sup quo luge/
tis: Non enim lachrymis Stheficorus sed laudibus p̄fquen/
dus est. Equidē nolim omnino vos neq; mortuos lugere neq;
plangere: nō quā cōmuniter hī affectus necessario omnibus
accidant. Sed qm̄ miserorū sit quorū nō mors: sed vita: uel poti
us magis debeat deplorari: nō Stheficori: qui tot annos cum
sanctissimis diebus in choris ⁊ cantibus musarū vixit: cui? no
men in honoribus ⁊ laureis īmortale seruabitur: quod p̄fecto
neq; hac neq; venturis etatibus maius futurū sit: siquidem nō
alia q̄ īmortalis ⁊ oīa continentis dei sorte: Stheficorus frui
mibi videt̄. Quare magni ⁊ clarissimi patris filię: quę tāto pa
rente digna sint nos sapere oportet. Ad enim parū vobis con/
temnendū est: ut nō multo eo inferiores efficiamini: sed ⁊ nos
lite felicem herois sortem deplorare: non breui tñ: sed seculis
oībus beatum: neq; honoz quos illi tanq̄ deo Hymerēses de/
creuerunt: clarissimā gloriā auferatis. Ad enim ille (qđ nos
certo scimus) Degre tulit v̄gentis fati necessitatē: neq; ij cū cla
rissimos heroas qui p̄ gloria occubuerunt: in pulcherrimis ce/
cinisse poematibus: quę vobis possessio dignissima sunt: ⁊ ex
empla vitę honestissima. Ipse cum diem suū obiret nōne impa
uidus perstitit. Certo nāq; scitote filię: cū a nobis capt⁹ Sthe/
ficus in nostrā venisset potestatē: nihil quicq; formidauit:
neq; tanq̄ graue qcq; perpeffurus fractus aīo est: quippe qui
longe generosior captiu⁹ nobis visus sit q̄ hostis. Victa igit̄
tyrānidis nostre acerbitas ab ei⁹ sapiētia est: nō q̄ quicq; vel
lem in eū grauius animaduertere: sed cū cruciat⁹ meos mune/
ri ascribebat. Ego enim īnumeris eū laborib⁹ capere conatus
cum affect⁹ sum: nihil habui qđ mallem: q̄ gratiā ei habere:
ut a me beneficiū acciperet. Ex quo nō deberi mibi ab eo grām
q̄ duodecim eum annos (tot enī postea vixit) seruauerim: sed
ei me arbitroz debere: q̄ ⁊ ad alia nos corroboraui: ⁊ sol⁹ oīū

ut mortem contemneremus effecit.

Leucro.

Captiuorum precia quę a Thauromenitanis accepimus:
nō nostra: sed Sthesicori gratia reddas. Viuit enim ille
ad eorum vsum qui a nobis accepturi sunt beneficiū: cum ali-
ud a me petieris. Verū ei grā perit: cum in ingratos collocet.

Filiabus Sthesicori.

C Thauromenitani pro quibus ad me scribitis mandatu-
a patre cum vita defungeret: habuisse: nulla digni sunt
clementia. Mi enim ne minimū quidem a me offensi: aduersum
me bellum susceperunt. Sthesicorus xō non hoc modo qđ peti-
tis: ut scilicet captiuorum precia quę a Thauromenitanis eregi-
mus: reddi mandemus: sed quiduis etiā supra vires nras a no-
bis promerit? est: licz enī mortu? nōnullis videat nemo tñ qui
recte sentiat id dixerit. Mibi quidem Sthesicorus viuit: neq;
tantum apud me Thauromenitarū odium valeat: ut Sthesico-
ro aliquid petenti quod Phalaris habeat/ negetur. Oēs nāq;
homines ab illo vinci decet: me aut omniū maxime: qui in tot
hominū milibus quot expertus sum: prestantioris animi vide-
rim neminē. Nos igit Thauromenitanis pecunias reddi iussi-
mus: neq; mediūfidius hanc patri vestro gratiam referre: sed
ab eo potius accepisse existimamus.

Cresippo.

Eq; primū cum Thauromenitans bellum iniuste con-
tra nos inferentibus: captiuos accepto premio/ liberaui-
mus/ eis blanditi sumus. Cōmunem enim Gręcorū legem abro-
gare nolimus: neq; cum postea acceptū precium reddidimus:
ea reddidimus ratione: ut illis beneficiū impartiremur: quem-
admodū exprobasti. Sthesicoro aut per filias legato obtempe-
rauimus. Thauromenitani igit mortuo Sthesicoro eorū quę
a nobis affecuti sunt: sibi habendā gratiam sciāt. Sthesicorus
aut suis moribus. Ego quidem cum multis & magnis de reb?
ei gratiam debere intelligam: neq; legationem eius obliuioni

mandabo: neq; ignoro cum per eam hoc a me petit et assequit̃.
Thauromentanos quidem pecuniarũ beneficium: nos aut hu
manitati: quo omnes pro: sus nos expertes existimāt: testimo
nium accipere.

Hymereusibus.

Ego quidem omnia Stheficori gratia facere parat̃ sum:
ut tametsi p̃tra ipsa fata arma sumere oporteret: de mo
te contendere non piget: ut diuinũ virum: et a vobis: et ceteris
hominibus carminis elegantia laudatum: liberarem: quẽ san
ctissimę muse omnibus p̃tulerunt vatibus: per quem et catus
et choreę plurimũ valuerunt. Verum animaduertite: vbicunq;
sepultus sit Stheficorus Hymereusẽ esse: et suarum virtutum
gratia omnis etiam patrię ciuis vocabitur. Manebit autẽ ve
ster: neq; mortuũ Stheficorum: sed in poematibus suis: quẽ cũ
vniuerso orbe cõmunicauit viuere arbitremini. Veniat vobis
in mentem Hymereusẽ apud vos eum genitum: educatũ: eru
ditum: in versibus poematibusq; consensisse. Apud Cathani
os aut̃ et quidem volentes: naturę cessisse. Et in Hymera tem
plum Stheficoro imortale virtutis eius monumentum conda
tur. In Cathania ño sepulchrũ. Super hoc ut satius vobis vi
sum fuerit consultetis. Neq; pecunijs quantũ nobis erit facul
tatis neq; armis egere vos arbitremini. Unum tñ animaduer
tatis velim: neq; decori vobis: cum Siculi sitis futurum in Si
cilia ciuitatẽ capere: neq; si nõ caperetis tutum. Ceterũ: nolite
Stheficori obitum fletu et plancibus p̃sequi: neq; illius casu
solicitemini. Mortuũ nãq; Stheficori corpus est: nomen autẽ
perpetuo in vita quidẽ gloriosum: in memoria aut̃ beatũ serua
bitur. P̃terea carmina et varia poematum eius genera: et pub
lice in omnibus templis: et priuatim quisq; domi habeat: et hor
tor: et adimoneo. Tũc enim vere morietur Stheficorus: cum car
minũ eius monumenta nõ amplius extiterint. Quãobrem ad
alios quoq; hoĩes ea mittenda curetis diligenter: non ignari

longe maiore quę talem virū tulerit ciuitatem: qm̃ qui miseris
laudem consecuturam.

Franciscus Arbetinus: Alphonso Regi.

Quatuor Phalaridis epistolas: quas nuper in alio libello
inuentas in latinū traduri: solita clemētia tua accipias
oro diue Alphonse: qui miro amore et litteras et litterarū stu-
diosos amplecteris: foues: extollis. Paruū profecto munusculum
non tñ (ut spero) serenitati tuę ingratum. In his enim dignā
principe liberalitatem: clementiā: animi magnitudinē cogno-
sces. Atq; vtinam non primū omnes editas imortali nomini
tuo inscriberem. Sed qđ factum est accusari potius qm̃ emen-
dari licet. Neq; optionis vlla vtilitas est: cum res in integrum
restitui nequit. Verū si serenitati tuę studiū meum placere in-
tellexero: quicquid deinceps aggrediar felicissimo nomini tuo
libens dedicabo.

Phalaris Alphilanti et Trasibulo.

Q Uas mutuo vobis pecunias dedim? Leucro reddidisti
se dicitis. Leucer recepisse negat. Mibi hercle nulla cā
est: cur aut vobis aut illi nō credam. Vos ei tanq̃m amico red-
didisse asseritis. Quāobrem veritatis ignarus: ne cuipiā ve-
strum diffidere videar: ac si acceperim: rōnes vestras admitto
Atq; vtinā potius semp me veritas lateat: q̃ fraudē deprehen-
dam. Satiū enim multarū pecuniarum q̃ amicorū damnū ar-
bitror: qñquidē necesse est: ut re deprehensa qui mentiēdo
mibi iniurias intulerūt: p̃ amicis inimici apud me habeant̃.

Paurole filio.

N On multas per deos imortales a me pecunias te petere
arbitror: sed facultates meas minores sentio: q̃ ut filij
possim virtuti obtemperare. Sed vtinam in tot quot dicis im-
pendas. Q̃ si ita facies: amicis potius qui accipiant q̃ patriā
liberalitate carebis. Quem enim clara p̃cedit largitio: sequit̃
ut animi sui magnitudine digna possideat. Ubi hō ad agendū

dum q̄s prompte accesserit: ei fortuna officiosam sepe paratāq̄
exhibet. Noli igitur me quicq̄m veritus huiusmodi vti verbis
ac suspicari tanq̄m non libenter pauca in filiū conferam: cui?
gratis omnia cōparauī. Tantū enim abest: ut te in amicos li-
beralitatis reprehendam: ut incredibiliter delectatus te admo-
neam: quę tanta humanitate digna sunt sentias: ut nō solū in
pręsentia animi tui magnitudinem ostendas: sed hac tibi obse-
quentē fortuna: eandem semp serues voluntatem. Quod igit̃
tibi generose paurola damus: libenter damus: et abs te recipi-
mus gratiā: cum istum impendendi modū teneas: qui tam bo-
nam spem prę se ferat et virtutem.

Peristheni.

Uboli et Eriphandi qui in me cōiurauerūt vros quos
captiuos ad me et tanq̄m perituras misisti: cū antea hec
enire interimere studuissem: nunc tñ seruandas censui. Admī-
raris pfecto q̄ meam in eas iram extinxi: sed si causam au-
dieris: q̄ ob incredibilem quandā earum animi nobilitatē lon-
ge magis admiraberis. Nam cum eas perconctarer: an insidia-
rum in me conscie maritis suis fuissent: non id modo: sed vna
quoq̄ cum illis impetum in tyrannū facturas sese asseuerave-
runt. Et cum quanam mea vel magna vel parua iniuria pete-
rem: priuata quidē nulla sed publica dixerūt. Cōmunem nāq̄
esse iniuriā liberam seruire ciuitatem. Rursum quonam pacto
sui in me odij meritum suppliciū sumerem: interrogata morte
responderunt. Quamobrem quę tāta virtute et animi magnitu-
dine moxerent̃: eas viuere et non mori arbitratus Peristhenes
oportere: et ego iuste peperci. Et tu quicquid cum his cepisti: ac-
cerstis earum necessarijs: redde: ne vllam accepisse iniuriā cō-
queri possint.

Euanoro.

Te et Hymerēses omnes: imo plurimos Siculorū nosse
arbitror: q̄ in Hymera compositis in me insidijs: utpo-
te iustior: coniuratos exuperavi. Nō enim tentati facinoris in-

templo suo Jupiter tam iniquus iudex extitisset: ut iuste illos
rem aggressos iniustos in eius tradidisset potestate: qui meri-
to ab ijs fuisset periturus: hec nemo aliter existimaret. Verum
cum andiam Schelicoꝝ egre ferre: qꝫ insidiarũ causam in sua
poesi Eubolus ⁊ Eriphandus retulerit: nollem eum ac si mihi
id persuaserint egre ferre. Nam si eius poematibus ut dicũt at-
tendissent: non desperatis improbitatis: sed summe bonitatis
premium atcepissent.

¶ Franciscus Arbetinus Clarissimus atqꝫ prestantissimus iu-
risconsultus: Francisco Pelato Patauino regio cõsiliario. S.

Cripisti ad me Frãcisce Patauine vir eximie: epistolas
Phalaridis: quas paulo ante e greco in latinũ tradure-
ram/ ad te mitterẽ. Qua ex re quanti me faciat humanitas tua
ostendis: qui res meas licz incultas: pro tua in me beniuolẽtia
quẽ a docto ore tuo legerent dignas duristi. Ego aut et si ante
acceptas litteras tuas de his ad te mittẽdis cogitassem: dedi-
sti tũ ne arrogantẽ arguerer: qui eas talem virũ mittere aude-
rem. Nunc cum sponte tua petas: tam libenti animo ad te mit-
to: ut non dare/ sed accipere beneficiũ mihi videar. Nam si sub-
tili ⁊ perspicaci iudicio tuo laudabunt: eas in mediũ proferre
ausus: doctorũ iudicium nõ amplius formidabo. Vale.

finis.

Qui modo notus erat nulli: penitusqꝫ latebat:
Nunc Phalaris doctum protulit ecce caput.

Registrum foliorum.

¶ Primū vacat.
aucupetur.

¶ Thoraci.
sūt multitudinem.

¶ Alios
Gellij

¶ Idotem
Srbeficoro.

¶ Filiabus.

Regimental Library

Regimental Library
Regimental Library

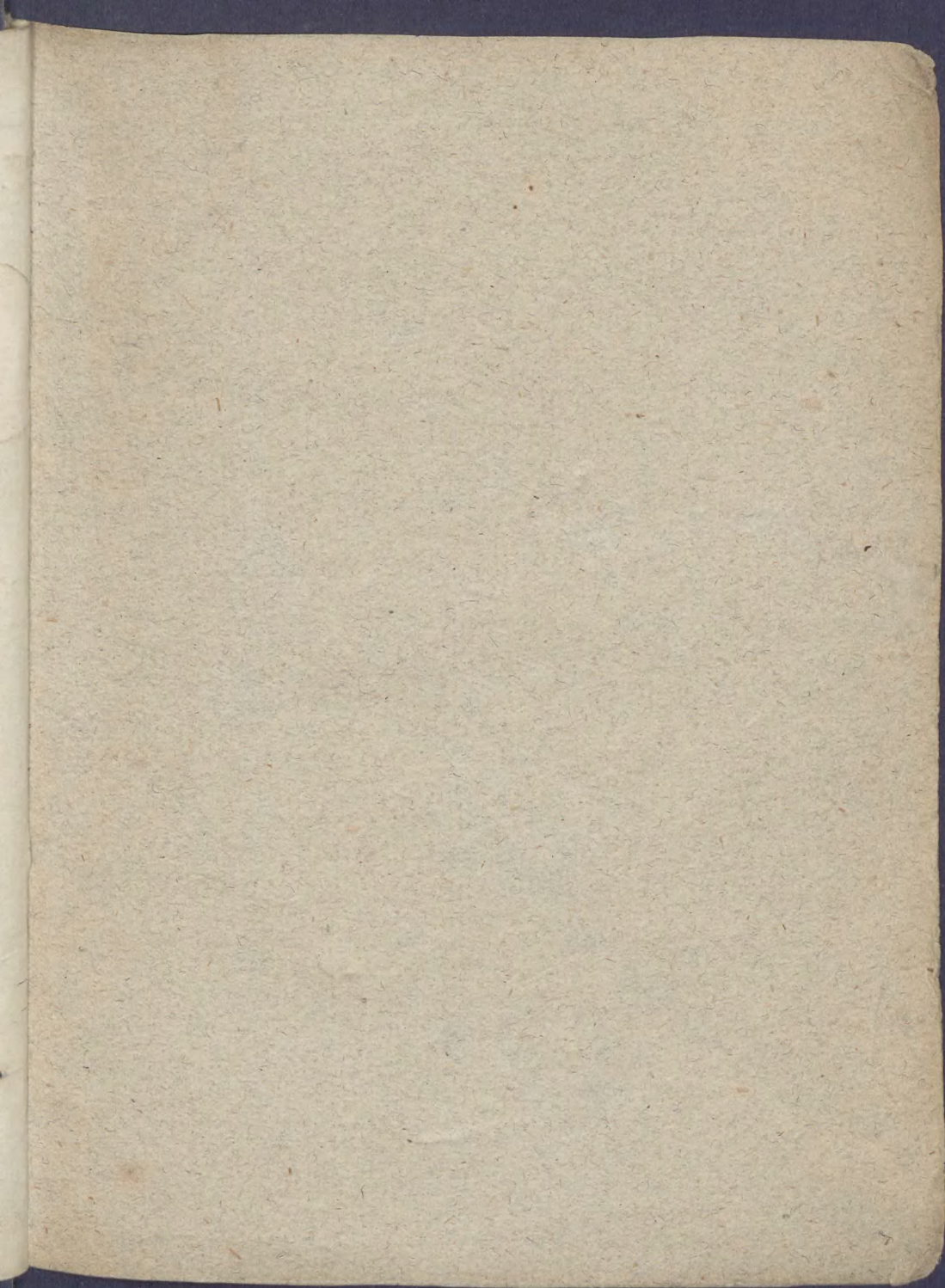
Regimental Library
Regimental Library

Regimental Library
Regimental Library

Regimental Library
Regimental Library

Regimental Library

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU

Inc. 288

INKUNABULY